

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2017, ΕΤΟΣ 67^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 998, ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἑορτὴ Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς Cobleskill Η.Π.Α. - Ἰούνιος 2017

Στην Αγίαν Πεντηκοστήν*

ΚΑΤΑ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς συνηγμένοι ἦσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀναμένοντες τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν μιᾷ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ὅτε περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας ἠκούσθη ἤχος ἐκπληκτικὸς καὶ πρωτοφανής, «ἤχος ἐξ οὐρανοῦ, ὥσπερ φερομένης βιαίας πνοῆς» (Πράξ. Β' 2), ὡς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἐξιστορεῖ, ὁμοίος δηλ. πρὸς βιαίαν ἀνέμου πνοήν· «καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενοι γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς» (αὐτόθι, 3), ἐφάνησαν γλώσσαι πυροειδεῖς, καὶ ἐκάστη αὐτῶν ἔμενεν ἐπὶ ἓνα ἕκαστον τῶν μαθητῶν, δηλοῦσαι τὸ χάρισμα τῆς γλωσσομαθείας, ὅπερ εἰς πάντας ἐγένετο τότε καταληπτόν, διότι οἱ πνευματέμφοροι Ἀπόστολοι ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλὰ καὶ πάντων τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τότε ἐνεπλήσθησαν καὶ ἠσθάνοντο ἐσωτερικὴν ἀνακαίνισιν ἐν ἑαυτοῖς, ἠσθάνοντο χαρὰν καὶ γαλήνην, σοφίαν καὶ γνῶσιν, θάρρος καὶ ἰσχύν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα ἐπιδρῶντα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κατακλύζοντα καὶ τὴν διάνοιαν φωτίζοντα.

Ἄν τὸ ἀτελὲς πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλοῖ τὴν παρουσίαν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ διὰ τε τῆς ἐξωτερικῆς κτίσεως, τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ ἔργων, καὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ὁμοίων αὐτοῦ, τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἔργων, λόγων ἢ συγγραφῶν, τί λογικώτερον ἢ τί φυσικώτερον τὸ ἀπόλυτον Πνεῦμα νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν κατάβασιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐξωτερικῆς φύσεως, τῆς βιαίας πνοῆς καὶ τῶν πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος διὰ τῶν ἀπείρων χαρισμάτων αὐτοῦ;

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται δὲν ἀποτελοῦσι βεβαίως τὴν οὐσίαν τοῦ Πνεύματος, διότι αὕτη δὲν εἶνε μεθεκτὴ, οὔτε ὁρατὴ, οὔτε προσιτὴ, καθόσον τὸν Θεὸν οὔτε ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἴδῃ, οὔτε οὖς ν' ἀκούσῃ, ἀλλ' εἶνε ἐκδηλώσεις τῆς παρουσίας καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ

θεηγόρος Λουκᾶς, ὁ μόνος ἐξιστορήσας τὴν κάθοδον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔγραψεν οὐχὶ γλώσσαι πυρὸς, ἀλλὰ «γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς» (Πράξ. Β' 3), καὶ οὐχὶ ἤχος φερομένης πνοῆς βιαίας, ἀλλὰ «ἤχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας», ἵνα μὴ τι αἰσθητὸν περὶ τοῦ Πνεύματος ὑποπτευθῇ τις, μὴ νομίση, ὅτι τὸ Πνεῦμα εἶνε πῦρ ἢ ἀήρ.

Διὰ τῶν δύο τούτων στοιχείων, τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ἀέρος, ἐγένετο ἡ ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσις τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διότι μεγίστη ἡ ἀναλογία τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πνεύματος καὶ τῶν στοιχείων τούτων. Τὸ πῦρ φωτίζει τοὺς ὀφθαλμούς, θερμαίνει τὰ μέλη, καθαρίζει τὰ σώματα· τὸ θεῖον Πνεῦμα ὑπὸ θείου ἔρωτος τὴν ψυχὴν πυρπολεῖ, τὴν διάνοιαν φωτίζει, τὴν καρδίαν ἀπὸ τῶν παθῶν καθαρίζει, τὴν κακίαν ὡς καλάμην καὶ ἀκάνθας καταφλέγει καὶ ἀφανίζει. Ὁ ἀήρ καλύπτει πᾶσαν τὴν γῆν, δροσιζει αὐτὴν καὶ ζωογονεῖ· τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πανταχοῦ πάρεστι καὶ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 07/20-06-2017

Τὴν Τρίτην, 7ην / 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 2017, εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς δεκάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἡ ὁποία συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῶν ἐν ἐξελίξει νομικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

2) Συνεζητήθησαν τρόποι ὑποστηρίξεως τῆς καθημερινότητος Ὁρθοδόξων τινῶν πιστῶν οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται νὰ λάβουν τὸν ΑΜΚΑ.

3) Ἐνημερώθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος περὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Ὠρωποῦ & Φυλῆς εἰς Σουηδίαν.

4) Ἠσχολήθη μετὰ ζητημάτων Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν αἴτησιν συγγνώμης, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ Ἱερομ. Γρηγόριος Ζιῶγος περὶ ἀναρτήσεων τινῶν εἰς τὸ ἱστολόγιον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἤδη ὁ αὐτὸς κατήγγησεν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐδέχθη τὴν ἔκφρασιν μεταμελείας αὐτοῦ καὶ ἔθεσε τὸν φάκελον τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀρχεῖον. Αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις ἀνεβλήθησαν, προκειμένου νὰ ἐπανακληθοῦν οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ.

5) Ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τῆς Ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς (26ῆ Ἰουλίου) καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς.

6) Συνεζητήθησαν καὶ ἕτερα ποιμαντικά θέματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

←

τὰ πάντα συνέχει καὶ πληροῖ, τοὺς φλογιζομένους ὑπὸ τοῦ καύσωνος τῆς ἁμαρτίας δροσίξει, τοὺς ἐν θλίψεσιν εὐρισκομένους ἀνακουφίξει, πάντας τοὺς δεχομένους αὐτὸ χαροποιεῖ καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ὄντως ζωὴν διατηρεῖ.

Μορφήν δὲ γλωσσῶν τὸ πῦρ ἐκεῖνο ἔλαβεν, ὅπως δηλωθῆ ἡ ἀληθὴ καινοφανὴ καὶ παράδοξον. Διὰ τῆς διαίρεσεως τῶν γλωσσῶν ἐν τῷ πύργῳ Βαβέλ τὸ πάλαί ὁ Θεὸς τὴν κακὴν συμφωνίαν τῶν ἀνθρώπων εἰς διάστασιν ἔφερε, διὰ τῶν γλωσσῶν δὲ τούτων τῶν κηρυττουσῶν ἐν τῇ Σιών τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἔμελλε νῦν ὁ Ὑψιστος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εἰς ἓν νὰ συνάψῃ καὶ τοὺς ἀνυπερβλήτους φραγμοὺς τῆς ἁμαρτίας ν' ἄρῃ καὶ τὰ διεστῶτα εἰς ὁμόνοιαν ν' ἀγάγῃ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τὴν βλαστήσασαν ἀφθόνους τὰς ἀκάνθας τῆς ἁμαρτίας νὰ κατακαύσῃ διὰ τῶν πυροειδῶν τούτων γλωσσῶν, διὰ τοῦ χαρίσματος τούτου τοῦ λαλεῖν ξέναις γλώσσαις, ὅπερ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κόσμου εἰς Χριστὸν ἦτο τότε ἀναγκαιότατον καὶ μόνον

ἐφαίνετο ἐξωτερικῶς ἐκ τῶν ἀπειρῶν χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα τότε οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον.

Πύρινα δὲ αἱ γλῶσσαι ἐκεῖναι ἐφαίνοντο, ὅπως δηλωθῆ, ὅτι τὸ Ἀποστολικὸν κήρυγμα ἔμελλε νὰ φωτίσῃ πάντα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα καὶ κατακαύσῃ πᾶν ψεῦδος τοῦ κόσμου καὶ πᾶσαν ἀπάτην καὶ πλάνην, ὅτι ὁ θεῖος λόγος ἔμελλε τοὺς μὲν ὑπακούοντας εἰς αὐτὸν νὰ φωτίσῃ, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας αὐστηρῶς νὰ τιμωρήσῃ. Βιαία δὲ ἡ πνοὴ τοῦ Πνεύματος ἐγένετο, διότι ἡ δύναμις αὐτοῦ πάντα νικᾷ καὶ πάντα δύναται· πᾶν ὀχύρωμα τοῦ πονηροῦ καταρρίπτει καὶ πάντα σύνδεσμον ἀδικίας διαλύει, πᾶν ὑπερήφανον ταπεινοῖ καὶ πᾶν ταπεινὸν ἀνυψοῖ. [...]

(*) Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Ὁμιλίαν Εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, καὶ ὅτι ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος μεγαλόδωρος ἀλλὰ καὶ πανσθενής, ἐκ τοῦ: Θεοδώρου Ζωγράφου, Ἐντρυφήματα καὶ Ἀπηχήματα τῆς Δοξασθείσης Ἑλλάδος, ἦτοι Ἑορτοδρόμιον, περιέχον ὀμιλίαις εἰς πάσας τὰς ἑορτάς, τόμος τρίτος, ἐν Βόλῳ 1914, σελ. 236-238.

ΚΘ΄ ΙΟΥΝΙΟΥ: ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ

Μεγάλας αναμνήσεις ανακαλεί σήμερα η έορτή των δύο κορυφαίων Αποστόλων. Οί δύο οὔτοι υπέρτεροι ἄνδρες τοῦ χριστιανισμοῦ συγκεφαλαιούσι σχεδὸν ἐν ἑαυτοῖς ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τοῦ πρώτου μ.Χ. αἰῶνος. Διότι ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος ἐγένετο αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος τῶν πράξεων καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ οὐρανοβάμων Παῦλος, περιελθὼν τὸν τότε γνωστὸν κόσμον, κατήχησε καὶ ἐβάπτισε τοσοῦτους λαούς, καὶ τοσαύτας συνέστησεν ἐκκλησίας, ὅσας συλλήβδην πάντες οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν ἠκούσθη παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Γεννησαρὲτ ἡ πρόσκλησις ἐκείνη: «Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων», μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν δέσμιος ὁ Παῦλος ἐπὶ μῆνας ἐν Ρώμῃ, ἐδέχετο ἐν τῇ φυλακῇ πλῆθη κατηχομένων, καὶ ἔγραφε τὴν υπερέφανον ἐκείνην φράσιν: «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται», ὧ, πόσον εἶχε μεταβληθῆ ἤδη ἡ ὄψις τοῦ κόσμου!

Γνωστὸν, ὅτι ἀμφοτέρω οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ρώμῃ, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ μὲν Πέτρος σταυρωθεὶς μετὰ τὴν κεφαλὴν κάτω, ὁ δὲ Παῦλος κατατομηθεὶς. Ἐν Ρώμῃ ὑπάρχει εἰκὼν, παριστῶσα τοὺς δύο Ἀποστόλους ἀσπαζομένους τὸν τελευταῖον ἀλλήλους, καθ' ὃν χρόνον ἐχωρίζοντο ἀγόμενοι εἰς σφαγὴν. Οὐ μακρὰν δὲ τῆς Ρώμης σώζεται ἀρχαῖον παρεκκλησίον, λεγόμενον Domine quo vadis, ἡ δὲ ὠραία περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου παράδοσις ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἄμα κινηθέντος τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Νέρωνος, ὁ Πέτρος ἀπεπειράθη νὰ φύγη, νομίσας, ὅτι ἠδύνατο ἀκόμη νὰ ἐργασθῆ εἰς τὸ κήρυγμα. Στάδιά τινα ἔξω τῆς Ρώμης συναντᾷ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, περίλυπον, βαίνοντα πρὸς τὴν πόλιν. «Domine quo vadis?» (Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;), ἐρωτᾷ ὁ Πέτρος. «Vado Romam iterum crucifici» (ὑπάγω εἰς Ρώμην, ὅπως σταυρωθῶ καὶ πάλιν), ἀπαντᾷ ὁ Χριστός. Ἡ ὄπτασία αὕτη ἐδίδαξε τὸν Πέτρον τὸ καθήκόν του, καὶ κατανοεῖ τὴν καρδίαν, ἐπέστρεψεν εἰς Ρώμην, καὶ ὑπέστη ἀγογγύστως τὸν σταυρικὸν θάνατον, ἵνα πληρωθῆ ἡ ἄλλη ἐκείνη αἰνιγματώδης πρόρρησις τοῦ Σωτῆρος: «... ὅταν δὲ γηράσῃς, ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει σε ὅπου οὐ θέλεις».

Ῥραιότατον εἶναι τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, ἐν ᾧ ἱστορεῖται ἡ τελευταία ἐμφάνισις τοῦ Χριστοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος. Ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀπόστολοι, ἀλιεύοντες ὄλην τὴν νύκτα, οὐδὲ ἓνα συνέλαβον ἰχθύν. Αἴφνης ἐμφανίζεται ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς ὄχθης, καὶ παραγγέλλει αὐτοῖς νὰ ρίψωσι τὸ δίκτυον. Ὑπακούουσιν ἐκεῖνοι, καὶ τὸ δίκτυον πληροῦται ἰχθῶν μέχρι διαρρήξεως. Ἀναγνωρίσας ὁ Πέτρος τὸν Χριστόν, φορεῖ τὸν ἐπενδύτην του καὶ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως ταχύτερον τὸν πλησιάσῃ. Ἀποβιβασθέντες καὶ οἱ ἄλλοι, εὐρίσκουσιν ἀνθρακιὰν ἐτοιμῆν, ὅπτῳσι τὰ ὀσάρια, καὶ δειπνοῦσι. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ Χριστὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πέτρον τὴν τρίτην ἐρώτησιν: «Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;» «Ναί, Κύριε, λέγει ὁ Πέτρος, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε». Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, «Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου». Μετὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ἐρώτησιν, ἐλυπήθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπε: «Ναί, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε». Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, «Βόσκε τὰ ἀρνία μου». Ὑστερον ὁ Χριστὸς τῷ εἶπεν, «Ἀκολουθεῖ μοι» καὶ ὁ Πέτρος ὑπήκουσεν. Ἄλλ' ὁ Ἰωάννης, ὁ ἐπιστήμιος μαθητῆς, αὐτόκλητος, ἠκολούθησε καὶ οὔτος. Στραφεὶς ὁ Πέτρος καὶ ἰδὼν αὐτόν, λέγει τῷ Χριστῷ, «Κύριε, οὔτος δὲ τί;» Καὶ ὁ Χριστὸς ἀπήντησεν αἰνιγματώδως, «Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως οὔ ἔρχωμαι, τί πρὸς σέ;» Διεδόθη λοιπὸν παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης δὲν ἀποθνήσκει, καὶ πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τὸ πιστεύουσι μέχρι τῆς σήμερον, εἰ καὶ αὐτὸς ὁ ἱερὸς συγγραφεὺς προσθέτει μετριοφρόνως περὶ ἑαυτοῦ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶπεν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ, ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕωσοῦ ἔρχωμαι, κτλ.

Ἄλλ' ὁ Ἰωάννης, ὁ ἐπιστήμιος μαθητῆς, αὐτόκλητος, ἠκολούθησε καὶ οὔτος. Στραφεὶς ὁ Πέτρος καὶ ἰδὼν αὐτόν, λέγει τῷ Χριστῷ, «Κύριε, οὔτος δὲ τί;» Καὶ ὁ Χριστὸς ἀπήντησεν αἰνιγματώδως, «Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως οὔ ἔρχωμαι, τί πρὸς σέ;» Διεδόθη λοιπὸν παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης δὲν ἀποθνήσκει, καὶ πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τὸ πιστεύουσι μέχρι τῆς σήμερον, εἰ καὶ αὐτὸς ὁ ἱερὸς συγγραφεὺς προσθέτει μετριοφρόνως περὶ ἑαυτοῦ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶπεν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ, ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕωσοῦ ἔρχωμαι, κτλ.

«Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου τίς διηγῆσεται;» ψάλλει ἡ ἱερὰ Μοῦσα τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης κατὰ τὴν παροῦσαν ἐορτὴν. Καὶ τῷ ὄντι ἡ τε βίβλος τῶν Πράξεων καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου διηγοῦνται μακρὰν Ὀδύσειαν παθημάτων, διωγμῶν καὶ θλίψεων ἃς ὑπέστη ὁ Ἀπόστολος οὔτος. Ἐὰν παραλληλίσῃ τις μόνον τὰ ἐπίκαιρα καὶ λαμπρὰ ἀποφθέγματα, ὧν βρῖθουσιν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ θείου Παύλου, ἀληθεστάτην εὐρίσκει εἰκόνα τοῦ φλέγοντος τὴν ψυχὴν του ὑπερανθρώπου ζήλου. «Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;». «Τίς ἡμᾶς

Πρέπει νὰ συμμορφοῦται ἡ Ἐκκλησία πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς;

Εἰσαγωγικά

ΟΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπικαίρου ἄρθρου μὲ τὸν ὡς ἄνω τίτλο, τὸ ὁποῖο ἀναδημοσιεύουμε ἐν συνεχείᾳ, εἶναι ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Συρακουσῶν καὶ Τριάδος Ἀθέρκιος, ἕνας ἐπιφανῆς Ἱεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὸ ἔτος 1976.

Ἡ ἀναδημοσίευσίς γίνεται ἀπὸ τὸ ἐπίσημο 15νθῆ-

μερο τότε Ὅργανο τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» (ἀρ.φ. 610-611 / 15.2.1971, σελ. 1-5), ὅπου τὸ πρῶτον παρετέθη σὲ ἑλληνικὴ μετάφρασι.

Δι' αὐτοῦ, ἐξηγεῖται ἐν πρώτοις μὲ τρόπο σαφῆ καὶ κατανοητὸ ἡ οὐσιώδης διαφορὰ Ὁρθοδοξίας καὶ ἐτεροδοξίας σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Ἡ πρώτη ἔχει ἀσκητικὸ χαρακτήρα, ἀποβλέπει στὴν ἐκκοπὴ τῶν παθῶν καὶ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ ὁδηγεῖ τὸν θε-

χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ διωγμὸς ἢ στενοχωρία ἢ κίνδυνος;». «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». «Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο κανχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ». «Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά». Ἡ τελευταία αὕτη ἔκφρασις ἴσως φαίνεται ὑπερβολικὴ εἰς τοὺς ὀρθολογιστὰς τῆς σήμερον. Ἀλλὰ μηδεὶς σκανδαλισθῆ, τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσικώτατον καὶ συνεπέστατον εἰς τὸ στόμα ἀνθρώπου πιστεύοντος. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ἀπολύτως ὄν, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναγκαίως ὀφείλει νὰ λατρεύηται, καθ' ἣν ἔννοιαν ἔχουσιν οἱ εἰλικρινῶς πιστεύοντες. Θεὸς δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ παθῶν ἐπιβάλλεται εἰς τὴν στοργὴν καὶ τὴν λατρείαν πάντων, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐξετόξευεν ὁ θεῖος Παῦλος τὸ ἀνάθεμα κατὰ παντὸς τοῦ μὴ ἀγαπῶντος τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄλλως τὸ ἀνάθεμα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἀπὸ τῶν πιστῶν χωρισμὸς, εἶναι τὸ μόνον ὄπλον, ὃ ἐπιτρέπει ἑαυτῇ ἢ ἀρχαία ἀμιγῆς Ἐκκλησία, καὶ ἂν ἔλειπε καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦτο ὄπλον, οὐδεμία δογματικὴ ἐνότης θὰ ὑπῆρχε ποτε ἐν τῷ χριστιανισμῷ. Σημειωτέον δέ, ὅτι τὴν λέξιν ταύτην εἶπε καὶ καθ' ἑαυτοῦ ὁ Παῦλος, ὑποθετικῶς ὅμως καὶ ὑπὸ ὄρους, ἐν ὁρμῇ ὑψίστης αὐτοθυσίας καὶ ἡρωισμοῦ, γράψας: «Ἐβουλόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλίται». Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ρωμαῖος πολίτης καὶ ἐλληνίζων τῇ φωνῇ, δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι Ἰουδαῖος φιλόπατρις, καὶ ἐπόνει τοὺς ὁμοεθνεῖς του. Παραπλήσιον τούτου παράδειγμα ὑψηλῆς αὐταπαρνήσεως ὑπῆρχε τὸ τοῦ Μωυσέως: «Καὶ νῦν, Κύριε, ἢ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἢ ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἥς ἔγραψας». Τὰ δύο ταῦτα ἐνάμιλλα παραδείγματα ἐφείλκυσαν, ὡς γνωστὸν, τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ συγγραφέως Διονυσίου τοῦ Λογγίνου, τοῦ γράψαντος τὴν περὶ Ὑψους πραγματείαν.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρέπει νὰ εἶναι ἐξόχως προσφιλεῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, διότι αὐτὸς ἐβάπτισε τοὺς προγόνους ἡμῶν, καὶ αὐτοῦ ἔσμεν καὶ ἡμεῖς προσήλυτοι. «Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα», ἔγραφε πρὸς τοὺς Κορινθίους. Ὁ ἀνερχόμενος σήμερον τὸν λόφον τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν δύναται νὰ μὴ ἐνθυμηθῆ τὴν σκηνὴν ἐκείνην, ἣτις περιγράφεται ἐν ταῖς Πράξεσιν: «Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου ἐθλίβετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν ἑαυτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν». Καὶ ἐπειδὴ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐν τῇ ἀγορᾷ, σκανδαλιζόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον: «Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Ἀρειον Πάγον ἤγαγον λέγοντες: Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λεγομένη διδαχὴ; Ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν... Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα δεισιδαιμονεστεροὺς ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται, Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν». Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοί μας, ἂν δὲν ἐπίστευσαν ἀμέσως, δὲν ἐκακοποίησαν ὅμως τὸν θεῖον Παῦλον, καὶ τοῦτο εἶναι καλὸν συστατικὸν τῆς τότε ἐλληνικῆς ἀνεξιθρησκίας. Ἀλλὰ καὶ ἄκαρπος δὲν ἀπέβη ἡ πρώτη αὕτη διδασκαλία, διότι ἐπίστευσαν εὐθὺς ὁ ἱερός Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ἡ Δάμαρις καὶ ἄλλοι τινές.

Συγκινητικὰς λοιπὸν ἀναμνήσεις διεγείρει ἐν Ἀθήναις ἡ μνήμη τοῦ θεηγόρου Παύλου σήμερον, καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἀξία εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων περὶ ἀνεγέρσεως Ναῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ τε μεγάλου τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλου καὶ τοῦ κλεινοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ, τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου.

(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ 1887)

ραπευμένο από την Χάρι του Θεού πιστό στην αιώνιο σωτηρία. Η δεύτερη συμμορφώνει τον Χριστιανισμό στις απαιτήσεις και επιδιώξεις του κόσμου τούτου και αφήνει τον άνθρωπο άθεράπευτο, χωρίς ελπίδα αιώνιου κοινωνίας με τον Θεό.

Η νεοφανής αίρεσις του Οικουμενισμού άποσκοπεϊ άκριβώς σέ αύτη την συμμόρφωσι και την συγχώνευσι της Όρθοδοξίας πρὸς την έτερόδοξο Δύσι, ὡστε νά παύση νά άποτελή την Κιβωτό της Σωτηρίας και νά άπωλέση την μοναδικότητα, ιδιαιτερότητα και άποκλειστικότητα της.

Πρὸς επίτευξιν τούτου, άπό τις άρχές ἤδη του 20οῦ αἰῶνος, έπιστρατεύθηκε ἡ λήψις μιᾶς σειρᾶς μέτρων, γιά την άποδυνάμωσι και κατάλυσι τῶν Ἱερῶν Κανόνων και Παραδόσεων της Ἐκκλησίας, καθ' ὅσον μάλιστα εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες άποτελοῦν τὰ θεμέλια και τὸν φύλακα άγγελο της Ἐκκλησίας και ὀριοθετοῦν και διασφαλίζουν τὸ Ὁρθόδοξο ἦθος άπό κάθε έκτροπή και έκπτωσι. Πλήγμα κατὰ τῶν Κανόνων, σημαίνει εὐθέως πλήγμα κατὰ της Ὁρθοδοξίας, διότι Δόγμα και ἦθος δέν χωρίζονται.

Γιά τὸν λόγο τούτο, ἡ επιδίωξις τῶν Οἰκουμενιστῶν

* * *

Ὡς πρὸς τὸ συγγραφέα, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀβέρκιο, κατὰ κόσμον Ἀλέξανδρο Παύλοβιτς Τάουσεφ, αὐτὸς έγεννήθη τὸ 1906 στὸ Καζάν της Ρωσίας. Τὸ 1920 μετανάστευσε με την οἰκογένειά του στην Βουλγαρία, λόγω της επικρατήσεως τῶν άθεϊστῶν στην πατρίδα του, ὅπου τὸ 1930 έπεράτωσε ὡς άριστοῦχος την Θεολογική Σχολή της Σόφιας. Τὸ 1931 έκάρη Μοναχὸς και έχειροτονήθη Διάκονος και τὸ 1932 Ἱερομόναχος. Ἐργάσθηκε ιεραποστολικά στην Καρπαθορωσία εναντίον της διαβρωτικής δράσεως τῶν Οὐνιτῶν. Ἔλαβε τὸ ὄφφικιο του Ἀρχιμανδρίτου τὸ 1944. Ὑπηρέτησε την Ἐκκλησία της Ρωσικῆς Διασπορᾶς στὸ Βελιγράδι και τὸ Μόναχο και άπό τὸ 1951 έγκαταστάθηκε στην Ἀνδρῶα Μονή της Ἀγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ της Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α., ὅπου τὸ 1952 ανέλαβε ὡς Σχολάρχης στην εκεί έδρεύουσα Ἱερατική Σχολή. Τὸ 1953 έχειροτονήθη Ἐπίσκοπος, με τίτλο Συρακουσῶν, τὸ 1960 ανέλαβε και Ἡγούμενος της Μονῆς και τὸ 1961 άνουψώθηκε στὸν βαθμὸ του Ἀρχιεπισκόπου.

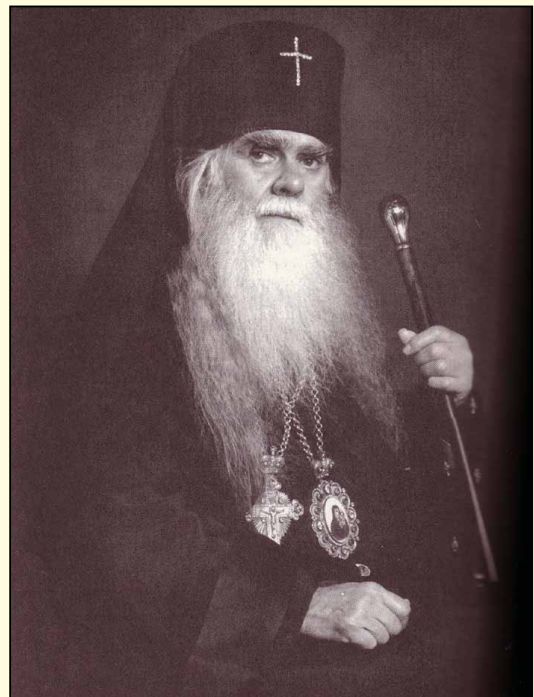
Λειτουργικός, άσκητικός, έξάιρετος κήρυκας του θείου λόγου και άκαταπόνητος συγγραφεύς, κατέλιπε μνήμη καλοῦ και άγαθοῦ Ποιμένος, μάρτυρος της Ὁρθοδοξίας και Ὁρθοπραξίας. Τὰ δυναμικά κείμενά του κατὰ της αἰρέσεως του Οἰκουμενισμού τὸν άνέδειξαν σύγχρονο Ὁμολογητὴ Πατέρα της Ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης (Μαξίμοβιτς) τὸν θεωροῦσε εἰδήμονα στὰ θέματα Πίστewς, έξέφραζε την πλήρη συμφωνία του και παρέπεμπε τοὺς ενδιαφερομένους εἰς αὐτόν. Ἔχαιρε μεγάλου σεβασμοῦ και έκτιμῆσεως μεταξὺ τῶν συνιεραρχῶν του, ὡς και του Κλήρου και του Λαοῦ της Ρωσικῆς Διασπορᾶς, αλλά και ευρύτερα.

έξ άρχῆς ἦταν τὰ έκθεμελιωτικά άντικανονικά μέτρα τους νά επικυρωθοῦν διὰ συνόδου, πρὸς ἄρσιν τῶν έμποδίων γιά την προσέγγισι και τὸν συγχρωτισμὸ με την έτεροδοξία και γενικά με τὸν έκπεσόντα κόσμο της φθορᾶς και της άνομίας.

Στην προσπάθεια αὐτή άρχισε, συνεχίζεται αλλά και έντείνεται, μέσω μάλιστα και της Κολυμβαρικῆς ψευδοσυνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν του 2016, μία καταφρόνησις και καταπάτησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων της Ἐκκλησίας, πολλοὶ εκ τῶν ὁποίων –σύμφωνα με τοὺς Μεταρρυθμιστὰς- χρειάζονται ἡ άλλαγή ἡ κατάργησι.

Ὅμως, ὅπως ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβέρκιος τονίζει, ὅσοι Ὁρθόδοξοι διατηροῦν την γνησία εκκλησιαστική Συνείδησί τους, δέν θά δεχθοῦν ποτέ την ὁδὸ του συμβιβασμοῦ και την συγκατάλεξι τους στην παναιρετική οἰκουμενιστική άποστασία.

Γιά τὸν λόγο αὐτό, τὸ άποκαλυπτικό και ζηλωτικό αὐτὸ κείμενο αξίζει προσοχῆς και προβολῆς, ὡστε νά μᾶς καλλιεργήση ὁμολογιακὸ φρόνημα έμμονῆς στην Ὁρθοδοξία, αλλά και μαρτυρίας του πνεύματος Αὐτῆς εναντι τῶν πλανωμένων άδελφῶν και του παραπαίοντος κόσμου γύρω μας.

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβέρκιος ἦταν θερμὸς φίλος και ὑποστηρικτῆς της Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος και ἔως της ὀσιακῆς Κοιμήσεως του διατηροῦσε άδελφικούς δεσμούς προσευχῆς και κοινωνίας με τοὺς έν Ἀμερικῆ εκπροσώπους Αὐτῆς, και δη με τὸν μακαριστὸ Ἱεράρχη Ἀστορίας Πέτρο († 1997).

Εἶθε ἡ μνήμη του αἰοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβερκίου νά εἶναι αἰωνία και τὸ παράδειγμα και ἡ παρακαταθήκη του νά άποτελοῦν ὀδηγητικούς δείκτες πορείας και ζωῆς!

* * *

Τὸ κείμενο:

Πρέπει νὰ συμμορφῶται ἡ Ἐκκλησία πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς;

Ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Ἀβερκίου
Τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς

«Οὐ πρέπει τῷ καιρῷ δουλεύειν, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ»
Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας, Ἐπιστολὴ πρὸς Δρακόντιον

ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΙΣ πρὸς τὴν ἐποχὴν! Ἴδου τὸ σύνθημα ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἐποχὴν μας καταβάλλουν τόσο μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ ὀδηγήσουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ, νὰ ὀδηγήσουν τὴν Ὁρθοδοξίαν μακρὰν τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως. Τὸ σύνθημα αὐτὸ ἴσως νὰ μὴν σαλπίζεται ἀπὸ ὄλους μὲ δύναμιν καὶ σαφήνειαν – αὐτό, στὸ κάτω-κάτω ἴσως ἀπεμάκρυνε μερικούς! Σημασίαν ἔχουν αἱ πρακτικαὶ συνέπειαι τοῦ συνθήματος αὐτοῦ εἰς τὴν ζωὴν, ἢ προσπάθεια νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸν ἓνα ἢ ἄλλον τρόπον, κατὰ μεγαλύτερον ἢ μικρότερον βαθμὸν καὶ μέτρον.

Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ «μοντέρνου», τόσο ἐπικινδύνου διὰ τὰς ψυχὰς συνθήματος, καθ' οἷονδὴποτε τρόπον καὶ ἂν κηρύσσεται ἢ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν, δημοσίᾳ ἢ συγκεκαλυμμένως, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀγωνισθῶμεν ἡμεῖς τὰ πιστὰ τέκνα καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἢ πεμπτουσία τῆς ἰδεολογίας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν εἶναι ἢ συμμόρφωσις πρὸς τὴν ἐποχὴν, ἀλλὰ ἢ διατήρησις ἀκλονήτου ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, πρὸς τὴν ἀληθῆ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Πίστιν καὶ Ἐκκλησίαν.

Ἄς ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τί ἔγραψεν ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Ἀντώνιος, ἰδρυτῆς καὶ πρώτη κεφαλὴ τῆς Ὑπερορίου Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ δοκίμιόν του: «Κατὰ τί διαφέρει ἢ Ὁρθόδοξος Πίστις ἀπὸ τὰς Δυτικὰς Ὁμολογίας;». Εἰς τὸ δοκίμιον αὐτὸ γράφει ὅτι ἡ βαθεῖα διαφορὰ μεταξὺ τῆς Πίστεώς μας καὶ τῆς ἑτεροδοξίας εἶναι τὸ ὅτι ἐνῶ ἢ Ὁρθοδοξία διδάσκει τὸν τρόπον τοῦ ζῆν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Χριστιανικῆς τελειότητος, ἢ ἑτεροδοξία λαμβάνει ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ μόνον ὅσα στοιχεῖα εἶναι συμβιβάσιμα μὲ τὰς συνθήκας τῆς συγχρόνου πολιτισμένης ζωῆς καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν κατὰ τὸν ὅποιον εἶναι συμβιβάσιμα. «Ἡ Ὁρθοδοξία βλέπει τὸν Χριστιανισμόν ὡς τὸ αἰώνιον θεμέλιον τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καὶ ἀπαιτεῖ ἐκ μέρους ἐκάστου, ὅπως βιάσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν ζωὴν μέχρις ἐπιτευξέως αὐτῆς τῆς στάθμης· ἐνῶ ἢ ἑτεροδοξία βλέπει τὰ θεμέλια τῆς συγχρόνου πολιτισμένης

ζωῆς ὡς ἐν ἀδιάσειστον γεγονός. Ἡ Ὁρθοδοξία ἀπαιτεῖ ἠθικὸν ἠρωϊσμόν· ἢ ἑτεροδοξία ἐρευνᾷ νὰ εὔρη εἰς τὸν Χριστιανισμόν τί εἶναι χρήσιμον εἰς τὰς παρούσας συνθήκας τῆς ζωῆς μας. Διὰ τὸν Ὁρθόδοξον, κληθέντα εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου αἰωνιότητα ὅπου ἄρχεται ἢ ἀληθινὴ ζωὴ, ὁ κατὰ τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας σχηματισθεὶς μηχανισμὸς τῆς συγχρόνου διαβιώσεως εἶναι ἐν φάσμα, ἐνῶ διὰ τὸν ἑτεροδόξον, ἢ περὶ μελλούσης ζωῆς πίστις εἶναι μία ὑψηλὴ ἰδέα, μία ἰδέα ἢ ὁποία ἐξευγενίζει καὶ βοηθεῖ ἔτι περισσότερο εἰς τὴν δημιουργίαν πραγματικῆς ζωῆς ἐνθάδε».

Αὐτοὶ εἶναι χρυσοὶ λόγοι, οἱ ὅποιοι περιγράφουν μὲ σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν ποῖα ἀπύθμενος ἄβυσσος διαχωρίζει τὴν γνησίαν Χριστιανικὴν πίστιν – τὴν Ὁρθοδοξίαν - ἀπὸ τὴν ἀκρωτηριασμένην μορφήν της – τὴν ἑτεροδοξίαν! Εἰς τὴν μίαν ὑπάρχει ἢ ἄσκησις, ἢ στροφὴ πρὸς τὴν αἰωνιότητα· εἰς τὴν ἄλλην ἰσχυρὰ προσκόλλησις εἰς τὴν γῆν, πίστις εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῆς γῆς.

Περαιτέρω, συνεχίζει ὁ Μητροπολίτης Ἀντώνιος, «ἢ Ὁρθόδοξος Πίστις εἶναι ἀσκητικὴ πίστις», καὶ «ἢ μακαρία κατάστασις τὴν ὁποίαν οἱ λάτραι τῆς δεισιδαιμονίας τῆς προόδου προσδοκοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ πραγματοποιηθῇ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν· ἀλλ' οὔτε οἱ Λατίνοι οὔτε οἱ Προτεστάνται εἶναι πρόθυμοι νὰ συμμερισθῶν αὐτὴν τὴν πίστιν, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι – διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν εἰλικρινῶς - ἀσθενῶς πιστεύουν εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Αὐτοὶ πιστεύουν μὲ δύναμιν εἰς τὴν εὐτυχίαν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, τὴν ὁποίαν ὁμως ὁ Ἀπόστολος ὀνομάζει “ἀτμίδα ἀφανιζομένην” (Ἰακώβου Δ', 14). Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ἢ ψευδο-Χριστιανικὴ Δύσις δὲν ἐπιθυμεῖ, καὶ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐννοήσῃ, τὴν ἀπάρνησιν τῆς παρούσης ζωῆς ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ὅποιος δίδει ἐντολήν ὅπως ἀγωνιζώμεθα, “ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν”» (Κολ. Γ', 9-10).

Ἐὰν ἐξετάσωμεν ὅλας τὰς πλάνας τῆς Δύσεως», γράφει ὁ Ἀντώνιος, «τόσον ὅσας εἰσηλθόν

←
 εις την δογματικήν της διδασκαλίαν ὅσον καὶ ὅσας ὑπάρχουν εἰς τὴν ἠθικὴν της, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἅπασαι εἶναι ἐρριζωμέναι εἰς τὴν ἀποτυχίαν κατανόησεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς ἀσκήσεως, ἥτις ὁδηγεῖ εἰς τὴν βαθμιαίαν τελείωσιν τοῦ ἀνθρώπου».

«Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἀσκητικὴ θρησκεία», καταλήγει αὐτὸ τὸ ἐξαίρετον δοκίμιον. «Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ συνεχοῦς ἀγώνος κατὰ τῶν παθῶν· ἡ διδασκαλία τῶν μέσων καὶ προϋποθέσεων διὰ τὴν κτῆσιν τῶν ἀρετῶν. Αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐσωτερικαὶ - αἱ δογματικά μας πεποιθήσεις καὶ τὰ Μυστήρια, τὰ ὁποῖα μεταδίδουν τὴν Χάριν πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαρτωλότητος καὶ ἐξυψώσεως εἰς τὴν τελειότητα».

Τί βλέπομεν ὁμῶς τώρα εἰς τὴν σύγχρονον «Ὁρθοδοξίαν» - τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡ ὁποία εἰσήλθεν εἰς τὴν καλουμένην «Οἰκουμενικὴν Κίνησιν»; Βλέπομεν τὴν πλήρη ἄρνησιν τῶν ὡς ἄνω ἀγίων ἀληθειῶν· μὲ ἄλλας λέξεις: τὴν ἄρνησιν τῆς ἀληθοῦς Ὁρθοδοξίας χάριν τῆς πνευματικῆς συγχωνεύσεως μετὰ τῆς ἑτεροδόξου Δύσεως. Ἡ «Ὁρθοδοξία», ἡ ὁποία βαδίζει τὴν ὁδὸν τοῦ «Οἰκουμενισμοῦ» δὲν φροντίζει νὰ ἀνυψώσῃ εἰς τὴν στάθμην τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐκκλησίας τὴν σύγχρονον ζωὴν, ἥτις καθίσταται χειρότερα θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς, ἀλλὰ μᾶλλον «νὰ προσαρμόσῃ» αὐτὴν ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Αὐτὴν τὴν ὁδὸν τῆς ἀπαρνήσεως αὐτῆς ταύτης τῆς οὐσίας τῆς ἀγίας Ὁρθοδοξίας - ἥτοι τῆς ἀσκήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκριζώσεως τῶν παθῶν καὶ ἐμφυτεύσεως τῶν ἀρετῶν - ἠκολούθησαν εἰς τὸν καιρὸν τῶν οἱ θιασῶται τῆς ὀνομαζομένης «Ζώσης Ἐκκλησίας» ἢ «Ανακαινισθείσης Ἐκκλησίας». Ἡ κίνησις αὕτη διεδόθη ἀμέσως καὶ εἰς ἄλλας Ὁρθοδόξους χώρας ἐκ Ρωσίας, ἡ ὁποία ἐρρίφθη εἰς σύγχυσιν ὑπὸ τῶν θηριωδῶν ἀθέων.

Εἶναι νωπὸν ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην μας τὸ «Πανορθόδοξον Συνέδριον» τὸ συγκληθὲν ὑπὸ τοῦ λυπηρᾶς μνήμης Πατριάρχου Μελετίου τοῦ Δ' τὸ 1923, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐσχεδιάσθησαν «μεταρρυθμίσεις», ὅπως: ἐγγαμοὶ ἐπίσκοποι, δεῦτερος γάμος τῶν ἱερέων, κατάργησις τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τῶν νηστειῶν, συντόμευσις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, κατάργησις τοῦ ράσου, κλπ.

Παρὰ τὴν τότε ἀποτυχίαν τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν σχεδίων, αἱ σκοτεινὰ δυνάμεις δὲν ἔπαυσαν νὰ δροῦν. Ἐξηκολούθησαν ἐπιμόνως τὴν δραστηριότητά των ἐξευρίσκοντες ὑπάκουα ὄργανά των μεταξὺ τῶν τάξεων τῆς ἱεραρχίας τῶν διαφόρων τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Σήμερον, κατὰ θεῖαν παραχώρησιν, ἔσχον μεγάλην ἐπιτυχίαν: ὅλαι σχεδὸν αἱ τοπικαὶ

Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι εἰσήλθον ἤδη εἰς τὴν «Οἰκουμενικὴν Κίνησιν», ἡ ὁποία ἔθεσεν ὡς σκοπὸν τῆς τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν ἐκκλησιῶν - περιλαμβανομένης, κατὰ φυσικὸν λόγον, καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας - καὶ τὴν ἴδρυσιν κάποιου εἴδους ἐντελῶς νέας «ἐκκλησίας», ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἀπολύτως σύμμορφος πρὸς τὴν ἐποχὴν, ἀφοῦ θὰ ἔχη ἤδη ἀπορρίψει ὡς ἀχρηστα ράκη, ὡς κάτι τὸ ἀπηρχαιωμένον καὶ παρωχημένον, κάθε γνήσιον στήριγμα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανισμοῦ καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον πρῶτον ἐξ ὅλων τὸν ἀσκητισμὸν, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν ἀμαρτωλῶν παθῶν καὶ ἐμφύτευσιν τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν.

Ὡς παράδειγμα, ἔχομεν ἐνώπιόν μας ἓν ἐπίσημον ἔγγραφο αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἀνήκον εἰς τὸν τοπικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας: τὸ περιοδικὸν «Θεολογία», τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Βελιγραδίῳ (8ον ἔτος, τεύχη 1 καὶ 2 διὰ τὸ 1964). Εἰς τὸ περιοδικὸν αὐτὸ εὐρίσκομεν κύριον ἄρθρον μὲ τίτλον: «Ἡ ἀνάγκη τῆς Κωδικοποιήσεως καὶ Δημοσιεύσεως νέας Συλλογῆς Κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ τοῦ ἁρθρου ἐνῶ ἐπιτηδεῖως βεβαιώνει ὅτι «αἱ ἰδεώδεις ἀρχαὶ τῆς Ἐκκλησίας θὰ παραμείνουν παντοῦ καὶ πάντοτε χωρὶς ἀλλαγῆν», ἐν τούτοις προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν Κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι μόνον τὸ προῖον χρόνου, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλοῦ ἀνήκει εἰς τὴν αἰωνιότητα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δίδει ἀπαντήσεις εἰς τὰ προβλήματα τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ πρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἄλλης. Ἡ νέα αὕτη συλλογὴ Κανόνων, παρατηρεῖ, «πρέπει νὰ ἀχθῇ εἰς συμφωνίαν μὲ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς ζωῆς», τὰς ὁποίας δῆθεν ἡ Ἐκκλησία «ἐλάμβανε πάντοτε ὑπ' ὄψιν». «Ἡ ἐποχὴ μας», λέγει ὁ ἐπιτηδεῖος αὐτὸς συγγραφεὺς, «διαφέρει κατὰ πολλὰς ἀπόψεις ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, κατὰ τὰς ὁποίας συνετάχθησαν οἱ Κανόνες καὶ διὰ τοῦτο οἱ Κανόνες αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν τώρα».

Ἄς ἴδωμεν τώρα ποίους Κανόνας ὁ μοντερνιστὴς αὐτὸς συγγραφεὺς θεωρεῖ ἀπηρχαιωμένους καὶ ὑποκειμένους εἰς κατάργησιν:

-Τὸν 9ον Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ πιστοὶ μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Ναὸν παραμένουν μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας καὶ μὴ ἀποχωροῦν τοῦ Ναοῦ προξενοῦντες οὕτως ἀταξίαν.

-Τὸν 80ὸν Κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ (Πενθέκτης) Συνόδου, ὁ ὁποῖος τιμωρεῖ Κληρικοὺς διὰ καθαιρέσεως καὶ λαϊκοὺς δι' ἀφορισμοῦ, ἐὰν χωρὶς σοβαρὰν

αίτιαν άπουσιάσουν από την Έκκλησίαν επί τρεΐς συνεχείς Κυριακάς.

-Τόν 24ον Κανόνα τής έν Τρούλλω (Πενθέκτης) Συνόδου, ό όποΐος άπαγορεύει εις Κληρικούς και Μοναχούς νά μεταβαΐνουν εις ίπποδρομίας και άλλας διασκεδάσεις· σχετικώς με άυτόν τόν Κανόνα, ό συγγραφεύς προσθέτει τό έντελώς άφελές και παράδοξον σχόλιον, ότι κατά τόν παλαιόν καιρόν τοιαύται διασκεδάσεις ήσαν τόποι άχρειότητος και κακίας, ένώ τώρα ύποτίθεται ότι εΐναι «κέντρα πολιτισμού και έκπαιδεύσεως» (!).

-Τόν 54ον Κανόνα τών Άγίων Άποστόλων, ό όποΐος άπαγορεύει εις Κληρικούς νά εισέρχωνται εις ταβέρνας χωρίς άναπόφευκτον άνάγκην· έδω πάλιν κατά κάποιον τρόπον ή ταβέρνα θεωρείται ότι πρότερον ήτο διαφόρου είδους κατάστημα από ό,τι εΐναι τώρα.

-Τόν 77ον Κανόνα τής έν Τρούλλω (Πενθέκτης) Συνόδου και τόν 30όν τής Συνόδου τής Λαοδικείας, οί όποΐοι άπαγορεύουν εις Χριστιανούς άνδρας νά λούωνται μετά γυναικών. Εΐναι έντελώς άκατανόητον διατι εΐναι άπαραίτητον νά θεωρηθούν ως λίαν άπρηχαιωμένοι οί Κανόνες αύτοί!

-Τόν 96ον Κανόνα τής έν Τρούλλω (Πενθέκτης) Συνόδου, ό όποΐος καταδικάζει την περιποίηση τής κόμης και την χρήσιν κοσμημάτων «με σκοπόν τόν δελεασμόν άστηρίκτων ψυχών» - άντι «του στολισμού δι' άρετών και καλών και χρηστών ήθών»· αύτός ό Κανών όχι μόνον δέν πρέπει νά θεωρηται άπρηχαιωμένος δια την εποχήν μας, αλλά έπιτακτικός, εάν λάβωμεν ύπ' όψιν τόν άπρεπη και άναιδη γυναικείον συρμόν τής σήμερον, ό όποΐος εΐναι έντελώς άκατάλληλος δια χριστιανάς γυναΐκας.

'Αρκοϋν αύτά δια νά ίδωμεν τί σκοπεύει ή προαναφερθεΐσα «μεταρρύθμισις» εις την Όρθόδοξον Έκκλησίαν μας, με ποΐον σκοπόν προτεΐνεται ή σύγκλησις Όγδός Οίκουμενικής Συνόδου, την όποιαν τόσον πολύ όνειρεύονται όλοι οί «μοντερνισταί», έχοντες ήδη πρόγευσιν τής «άμερίμνου ζωής», ή όποία τότε δημοσία θα έπιτραπή και νομιμοποιηθη δι' όλους!

'Αλλ' άς έμβαθύνωμεν επί τής ουσίας όλων αύτών τών άπαιτήσεων προς κατάργησιν τών δήθεν «άπρηχαιωμένων» Κανόνων. Εΐναι τουτο: αύτοί οί σύγχρονοι έκκλησιαστικοί «μεταρρυθμισταί», οί όποΐοι τώρα ύψώνουν άναιδώς τας κεφαλάς των και έντός τών κόλπων τής Όρθοδόξου Έκκλησίας μας (και εΐναι φοβερόν νά είπωμεν ότι εις αύτούς περιλαμβάνονται όχι μόνον ιερείς, αλλά και διαπρεπείς ιεράρχαι!), παραδέχονται την σύγχρονον ζωήν με όλας τας τερατώδεις άνηθίκους έκδηλώσεις της ως μίαν άδιάσειστον πραγματικότητα (τουτο καθώς είδομεν άνωτέρω δέν εΐναι καθόλου Όρθόδοξος, αλλά έτερόδοξος, Δυτική αντίληψις!) και θέλουν

νά καταργήσουν όλους τούς Κανόνες, οί όποΐοι άκριβώς χαρακτηρίζουν την Όρθοδοξίαν ως άσκητικήν πίστιν, ήτις καλεΐ εις άσκησιν προς έκρίζωσιν τών έφαμάρτων παθών και έμφύτευσιν τών χριστιανικών άρετών. Αύτη εΐναι μία φοβερή κίνησις, επικίνδυνος δια την Πίστιν μας και την Έκκλησίαν· προσπαθει νά επιφέρει, κατά την ρήσιν του Σωτήρος Χριστού, την μωρίαν του άλατος· εΐναι κίνησις προς άνατροπήν και έκμηδένισιν τής άληθούς Έκκλησίας του Χριστού δια τής πονηράς ύποκαταστάσεως αύτης ύπό μιās ψευδούς έκκλησίας.

Τό ως άνω άναφερόμενον άρθρον του Σερβικού Θεολογικού περιοδικού εΐναι άκόμη έπιφυλακτικόν και άποφεύγει την πλήρη σαφήνειαν. Όμιλεί περι του κατ' άρχήν έπιτρεπτού του γάμου τών έπισκόπων, αλλά καθημερινώς άκούομεν όλονέν και συχνότερον συζητήσεις περι χειροτέρων - δηλαδή ότι εΐναι δήθεν άνεφάρμοστοι εις την εποχήν μας όλοι οί Κανόνες, οί όποΐοι άπαιτούν έκ μέρους τών ύποψηφίων δια την Έρωσύνην και τών Ιερέων καθαρόν και άκηλίδωτον ήθικόν βίον· ή δια νά όμιλήσωμεν άπλούστερον, περι του έπιτρεπτού δι' αύτούς τής διαθοράς, εις την άβυσσον τής όποιας βυθίζεται όλονέν και περισσότερο ή σύγχρονος άνθρωπότης.

"Αλλο πράγμα εΐναι ή άμαρτία και ή μετάνοια δια τής γνώσεως και άναγνωρίσεως τής άμαρτίας και τής άνάγκης τής μετανοίας και διορθώσεως του βίου· και εΐναι κάτι τό διαφορετικόν ή νομιμοποιήσις τής άνομίας, ή επικύρωσις τής άμαρτίας, ή καθήσυχασις τής συνειδήσεως και ή κατάργησις αύτών τούτων τών θεμελίων τής Έκκλησίας. Δέν έχομεν τοιοϋτον δικαΐωμα και εΐναι βαρύτατον έγκλημα ένώπιον Θεού, ένώπιον τής άγίας Έκκλησίας και ένώπιον τών ψυχών τών πιστών, οί όποΐοι έπιζητούν την αΐώνιον σωτηρίαν των.

Και επί πόσον, μέχρι ποίων όρίων θα έπιτρέπωμεν εις τούς έαυτούς μας την πορείαν επί τής όλισθηράς όδοϋ τής καταργήσεως τών Κανόνων τής Έκκλησίας, οί όποΐοι συγκροτούν την χριστιανικήν ήθικήν; Τώρα εις την Άμερικήν, και καθώς άκούομεν και εις άλλας χώρας, αι όποΐαι έδέχθησαν τόν σύγχρονον «πολιτισμόν», έπιτεΐνεται ή προπαγάνδα δια την έπίσημον κατάργησιν του γάμου και την νομιμοποίησιν του «έλευθέρου έρωτος» άντ' αύτου· επικυρούται ή χρήσις τών άντισυλληπτικών καταποτιών δια τούς έγγάμους, και άκόμη δια τούς άγάμους, έπειδή δήθεν ό γάμος δέν έχει ως σκοπόν την τεκνοποιΐαν αλλά τόν «έρωτα»· προετοιμάζεται νομική άναγνώρισις του άποτροπαίου παρά φύσιν πάθους τής όμοφυλοφιλίας μέχρις άκόμη τής καθιερώσεως ειδικής έκκλησιαστικής τελετής γάμου δια τούς όμοφυλοφίλους (πρότασις ύπό άγγλικανού έπισκόπου) κλπ. κλπ.

Περὶ τοῦ Θαύματος τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ Νέου τοῦ ἐν Βουνένοις

Τὸ ἄλλοτε πυκνὸν δάσος τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν περιφέρειαν Δοξαρά, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἅγιος ἠσκήτευσεν καὶ ἐμαρτύρησεν, σήμερον δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχουν μόνον ἐλάχιστα δένδρα. Πρό τινος ἐσώζετο καὶ τὸ δένδρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἅγιος ἐκρεμάσθη καὶ ἐμαρτύρησεν, ἀλλὰ μὲ τὴν πολυκαιρίαν ἀφοῦ μέχρι ρίζης ἐξηράνθη, ἔπεσε καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἔκοψαν τοῦτο εἰς μικρὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χάριν εὐλαβείας καὶ ἔκαμον φυλακτά.

Ὁ Ἅγιος κατ' ἔτος πανηγυριζόμενος τὴν 9ην Μαΐου δεικνύει τὸ ἐξῆς θαῦμα. Τὰ περίξ τοῦ μικροῦ δυστυχῶς εἰσέτι ὑπάρχοντος Ναοῦ δένδρα, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐκβλύζουν δρόσον καὶ ἐκ τῶν φύλλων καὶ ἐκ τῶν κορμῶν. Οἱ δὲ Χριστιανοὶ μὲ κοχλιάρια συλλέγουν τὰς σταγόνας τῆς δρόσου καὶ πίνουν αὐτὰς ὡς ἀγίασμα. Τοῦτο διαρκεῖ καὶ τὴν ἐπαύριον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου μέχρι ἐσπέρας.

Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ ἰδιαιτέρως τὸ σημεῖον τοῦτο καθίσταται θαυμαστὸν εἶναι ὅτι γίνεται εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου κατὰ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον. Τούτου ἕνεκα, ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου τελεῖται κατὰ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον, διότι τότε ὁ Ἅγιος δεικνύει τὸ προαναφερόμενον θαῦμα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς Πανηγύρεως, Παλαιοημερολογίται καὶ Νεοημερολογίται ἔρχονται μακρόθεν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ πολλάκις δημιουργοῦνται μεταξὺ τῶν ἐπεισόδια τίνες ἐξ αὐτῶν νὰ λειτουργήσωσιν εἰς τὸ Ναΐδριον τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐνωρίτερον ἐλθόντες ἀμέσως καταλαμβάνουν τὸν Ναὸν καὶ λειτουργοῦν. Πλὴν καὶ οἱ βραδυπορήσαντες δὲν φεύγουν ἄπρακτοι. Εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῶν ἱερῶν διατάξεων, εἴτε ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἅγιον, συμβαίνει ἐνίοτε νὰ γίνουσι ἐπὶ τῆς ἰδίας Ἁγίας Τραπέζης δύο Λειτουργίαι, μολογὸν ἀντικανονικόν.

Τὸ παρὸν κείμενον εἶναι ἀπὸ χειρόγραφου ἐπιστολῆς τῆς 18.5.1955 τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου καὶ μετέπειτα Ἐπισκόπου Μαγνησίας τῆς Ἐκκλησίας μας κατασταθέντος Χρυσοστόμου (Νασλίμη, †1973) ἐκ Βόλου, πρὸς τὸν Μοναχὸ Ἀντώνιο (Μουστάκα) Κουσοκαλυβίτη. Τὸ κείμενον ἐγράφη ὑπὸ μορφὴν πληροφορίας, ὥστε ὁ ἀποδέκτης νὰ συντάξῃ πλήρες δημοσίευμα. Λόγῳ ὅμως τῆς γλαφυρότητός του τὸ παραθέτουμε αὐτοῦσιο. Ἡ ἀναφερομένη ἐκβλύζουσα δρόσος εἶναι γνωστὴ καὶ ὡς αἱματώδες ὑγρὸν. Ὁ ἀναφερόμενος μικρὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου στὰ Βούνενα Λαρίσης ἐκάνη τὸ 1962 καὶ ἀνηγέρθη νέος, ἀλλὰ πάλι σχετικὰ μικρὸς Ναός, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε ὑφίσταται στὸ ἐν λόγω Προσκύνημα.

←

Λοιπόν; Πρέπει ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν «μοντέρναν» ὁδὸν τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὴν ἐποχὴν, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ὀπίσω εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς; Ἀλλὰ τί εἶδους «Ἐκκλησία» θὰ εἶναι αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέπῃ ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς ἢ ἀκόμη ἀπλῶς θὰ τὰ βλέπῃ μὲ πανσυγχωρητικὴν συγκατάβασιν; Δὲν θὰ πρόκειται πλεονεκτήματα περὶ Ἐκκλησίας, ἀλλὰ περὶ γνησίων Σοδόμων καὶ Γομόρρων, τὰ ὁποῖα ἀργὰ ἢ γρήγορα δὲν θὰ ἀποφύγουν τὴν φοβερὰν τιμωρίαν τοῦ Θεοῦ.

Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας νὰ πλανηθοῦν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην μιᾶς τοιαύτης «Ἐκκλησίας» ἢ μᾶλλον «ψευδο-Ἐκκλησίας». Ἴσως εἴμεθα ἀσθενεῖς καὶ συχνὰ ἁμαρτάνομεν, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως τὴν κατάργησιν τῶν Κανόνων, διότι τότε θὰ καταστῇ ἀναγκαῖον νὰ ἀναγνωρίσωμεν αὐτὸ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ζοῦν οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, «ὡς ἀπηρχαιωμένον» καὶ «ὅτι δὲν δίδει

ἀπαντήσεις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς» καὶ νὰ καταργήσωμεν καὶ αὐτό.

Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅλοι οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις, περιγράφουν δι' ἡμᾶς τὸ Χριστιανικὸν ἰδεώδες πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τείνωμεν, ἐὰν ἐπιθυμῶμεν τὴν αἰώνιον σωτηρίαν μας. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ὑποβιβασθῇ αὐτὸ τὸ ἰδεώδες πρὸς ἱκανοποίησιν ἐφαμάρτων παθῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ τὴν βλάσφημον κατάχρησιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.

Ἡ ἀληθῶς πιστὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιαστικὴ συνείδησις δὲν θὰ δεχθῇ ἢ ἀναγνωρίσῃ οἰασδήποτε «μεταρρυθμίσεις», τὰς ὁποίας ἴσως ἐπιθυμοῦν οἱ σύγχρονοι ἐγκληματῆται «μεταρρυθμισταί». Καὶ ὅ,τι δῆποτε καὶ ἐὰν πράξουν οἱ ἀποστάται τῆς ἀληθοῦς Ὁρθοδοξίας, τῆς ἀσκητικῆς Πίστεως, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὸν ἐκμοντερνισμόν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ΔΕΝ θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς! □

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Όνομαστήρια πολιού Μητροπολίτου πρ. Ἀττικής καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος, 1/14-5-2017, μνήμη τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Ἀκακίου, Ἰγνατίου καί Εὐθυμίου, ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ ἀσθενής πολιός Μητροπολίτης πρῶν Ἀττικής καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Ἐτελέσθη ἀρχιερατικό Συλλεΐτουργο στό περίλαμπρο Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Παιανίας Ἀττικής προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. Ἀττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, συνιερουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερωντίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας παρατέθηκε ἡ καθιερωμένη μοναστηριακή τράπεζα καί οἱ Ἀρχιερεῖς καί λοιποὶ παρόντες μετέβησαν στό κελλί τοῦ ἀσθενούντος ἐορτάζοντας πολιού Ἀρχιερέως πρός ἐκφρασιν τῶν εὐχῶν τους.

Ἱερά Πανήγυρις Ἁγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας

ΜΕΤΑ τῆς δεούσης λαμπρότητος πανηγύρισε ὁ Καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τήν Δευτέρα, 2/15-5-2017. Τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ σεπτός Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, συνιερουργούντων τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερωντίου καί Δημητριάδος κ. Φωτίου, καθώς καί τῶν Παν/των Ἀρχ/των π. Νικηφόρου, τοῦ

καί Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, καί π. Στεφάνου, τῶν Ἱερ/χων π. Ἀρσενίου, π. Νικοδήμου, π. Καλλινίκου καί π. Παχωμίου καί τοῦ Διακόνου π. Ἀχιλλεῖου. Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Σεβ. κ. Φώτιος.

Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τιμοθέου καί Μαύρας Καρύστου

ΤΗΝ Τρίτη, 3/16-5-2017, ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καί Μαύρας, κατά τήν ὁποία πανηγύρισε ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονή Καρυστίας Εὐβοίας. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Γερωντος Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου & Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, ἐνώ τήν κυριώνυμο ἡμέρα ἐτελέσθη ἱερατικό Συλλεΐτουργο μέ τήν συμμετοχή τῶν Παν/των Ἀρχ/των π. Νικολάου Καφετζῆ, τοῦ καί Ἐφημερίου τῶν Παραρτημάτων τῆς Καρυστίας, καί π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, καί τῶν Ἱερ/χων π. Παταπίου, π. Ἀθανασίου καί π. Καλλινίκου. Στό Κοινωνικό ὠμίλησε ὁ Παν/τος π. Εὐθύμιος, ἐνώ κατά τήν Ἀπόλυση τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Σεβ. κ. Ἰουστίνος μετέφερε τίς ἀναστάσιμες εὐχές καί εὐχαριστίες στό πολυπληθές ἐκκλησίασμα.

Ἡ Ἐορτή τῆς Ἁγίας Τριάδος

ΣΤΟΝ Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος Ἀσπροπύργου Ἀττικής τελέσθηκε ἐόρτιος Ἑσπερινός τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 21.5/3.6.2017, παραμονή τῆς Πεντηκοστῆς, στόν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερωντίος καί παρέστη συγχοροστατῶν ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμος, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε ἐόρτιο λόγο. Παρέστησαν Κληρικοί τῶν δύο Μητροπόλεων καί μεγάλο πλῆθος Ὁρθοδόξων πιστῶν. Στήν ἐόρτια Λιτανεία πού ἀκολούθησε συμμετείχαν καί οἱ τοπικές ἀρχές.

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, 22.5/4.6, ὁ Σεβ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Ἀσπροπύργου καὶ προεξήρχε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας, ἐκφωνήσας κατάλληλη ὁμιλία πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιασμάτου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Λειβαδιᾶς Βοιωτίας, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῖου τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεία, με συμμετοχὴ Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως καὶ πλήθους ἐορταστῶν.

Στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Ροδοπόλεως Ἀττικῆς στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ἐκφωνήσας ἐόρτια ὁμιλία, καὶ κατόπιν προεξήρχε στὴν ἱερὰ Λιτανεία, παρουσία Κλήρου καὶ Λαοῦ. Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 23.5/5.6, στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ τῆς Ροδοπόλεως λειτούργησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ταξιαρχῶν στὴν Κάντζα Ἀττικῆς, τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ἐκφωνήσας καὶ ἐόρτια ὁμιλία, με συμμετοχὴ δύο Κληρικῶν καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Ἐψαλε ἐόρτια ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὸν Χοράρχη κ. Μιχαὴλ Μακρῆ.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος Νέας Πεντέλης Ἀττικῆς λειτούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀγίας Τριάδος στὴν Λούτσα Ἀττικῆς λειτούργησε ὁ Αἰδ. π. Ματθαῖος Μαβίδης, στὴν δὲ ἱερὰ Λιτανεία ποὺ ἀποκαλούθησε συμμετείχε καὶ ὁ Ἱερομ. π. Καλλίνικος Ἡλιόπουλος, ἐν μέσῳ πλήθους προσκυνητῶν.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ Ἀγίας Τριάδος Μενδενίτσης Φθιώτιδος, τὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία στὸ περιλαμπρὸ Καθολικὸ αὐτῆς τέλεσε ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος με ἄλλους Κληρικοὺς καὶ παρέστησαν ἄρκετοι πιστοί.

Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Τριάδος Βαθυχωρίου Κυργίων Δράμας τὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, ἐκφωνήσας καὶ ἐόρτιο λόγο, παρουσία Κληρικῶν καὶ πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, τελεσθείσης καὶ ἱερᾶς Λιτανείας.

Στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγία Τριάδος στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὴς Ἀφίδνες Ἀττικῆς τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ οἰκείος Ἱεράρχης καὶ Πνευματικὸς τῆς Ἀδελφότητος Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ & Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἐκφωνήσας καὶ ἐόρτια ὁμιλία, με συλλειτουργοὺς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο. Ἐλαβε μέρος καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος καὶ ἄλλοι Κληρικοὶ τῆς Μητροπόλεως.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τε-

λέσθηκε μεθέορτος Έσπερινός στον πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό Αγίας Τριάδος στα Ίλισια Ζωγράφου Αττικής. Χοροστάτησε ο Θεοφ. Ήπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης και συμμετείχαν δύο Κληρικοί, παρουσία πολλών πιστών, με πραγματοποίηση και ιερής Λιτανείας.

Έορτή Αγίου Ιωάννου του Ρώσου

ΣΤΟΝ Άγιο Κωνσταντίνο Φαρσάλων πανηγύρισε ο Ίερός Ναός του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου την Παρασκευή, 27-5/9-6-2017. Την παραμονή έψαλλη ο Μέγας Έσπερινός χοροστατούντος του οικείου Ίεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης & Πλαταμώνος κ. Άθανασίου. Τò πρωί τής έορτής, λειτούργησε ο Σεβ. κ. Άθανάσιος με τόν Έφημέριο του Ναού Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιο Κεπάπογλου, παρουσία πολλών πιστών.

Ή Έορτή τών Αγίων Πάντων

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος τήν Κυριακή τών Αγίων Πάντων, 29-5/11-6-2017, λειτούργησε στον πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό τών Αγίων Πάντων στήν αποστολική πόλι τών Πατρών, τόν όποϊον είχε έγκαινιάσει πρόσφατα. Έλαβαν μέρος και άλλοι Κληρικοί και συμμετείχε πλήθος Όρθοδόξων πιστών.

Στόν έορτιο Έσπερινό τò απόγευμα τού Σαββάτου, παραμονής τών Αγίων Πάντων, στο όμώνυμο έορτάζον ιστορικό Ναυδριο τού 1909 στήν Παλαιά Κοκκινιά, πλησίον τού Ίερού Ναού Αγίου Αποστόλου Παύλου, χοροστάτησε ο οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, παρουσία Κληρικών τής Μητροπόλεως και αρκετών πιστών. Έπακολούθησε έορτια ιερά Λιτανεία με συμμετοχή Φιλαρμονικής και έορτια Όμιλία από τόν Σεβ. κ. Γερόντιο, ο όποϊος τò πρωί τής Κυριακής λειτούργησε στον Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος στήν Αγία Βαρβάρα.

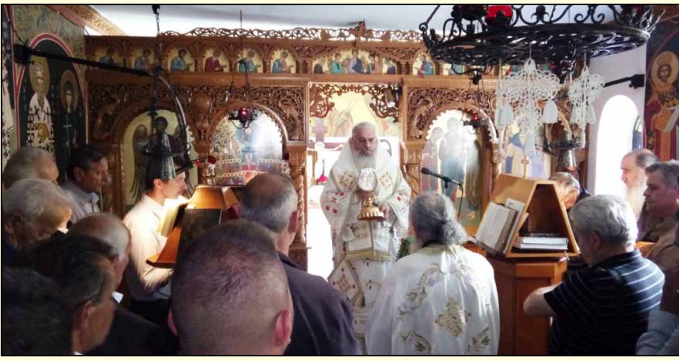

Στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό τών Αγίων Πάντων στο Πυρι Θηβών ο οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον έορτιο Έσπερινό τήν παραμονή, με συμμετοχή πλήθους Κληρικών και Λαού, τέλεση ιερής Λιτανείας και θεϊο κήρυγμα. Τò πρωί τής Κυριακής ο Σεβ. κ. Χρυσόστομος λειτούργησε και όμιλησε, με συμμετοχή τού Έφημερίου Αιδ. π. Στυλιανού Κομνηνού και δύο Διακόνων και παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών.

Στόν πανηγυρίζοντα Ναό τών Αγίων Πάντων στήν Κατερίνη λειτούργησε και κήρυξε τόν θεϊο λόγο ο οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος με τόν Έφημέριο Αιδ. π. Βιτάλιο Άλμανιδη και τόν Αιδ. π. Έλευθέριο Καρασαββίδη, Έφημέριο τού έτέρου Ναού τού Αγίου Γεωργίου τής αύτης πόλεως.

Στά Σφυρεια Άγρινίου, στον πανηγυρίζοντα Ναό τών Αγίων Πάντων, λειτούργησε ο Θεοφ. Ήπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, έκφωνήσας έορτιο κήρυγμα, με τόν Έφημέριο Αρχιμ. π. Άθανάσιο και τόν Ίερομ. π. Εύφροσυνο. Μετά τήν

Θεία Λειτουργία και την τέλεση της Άρτοκλασίας ύπαιθρίως, παρατέθηκε έορτία τράπεζα στους πολυπληθείς προσκυνητές, και έγινε επίσκεψη στα διαμορφωθέντα σπηλαιώδη Παρεκκλήσια στον έντυπωσιακό χώρο του Προσκυνηματος.

Όνομαστήρια Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ίουστίνου

ΤΗΝ Τετάρτη, 1/14 Ίουνίου 2017, μνήμη του Άγιου Μάρτυρος Ίουστίνου του φιλοσόφου, έώρτασε τά όνομαστήριά του ό πολίος Μητροπολίτης Εύριπου & Εύβοίας κ. Ίουστίνος. Άφ' έσπέρας έψάλη ό πανηγυρικός Έσπερινός χοροστατούντος του έορτάζοντος Άρχιερέως στην Ίερά Μονή Όσίου Όνουφρίου Κερατέας Άττικής, κτήτωρ της όποίας είναι ό Σεβ. Ίουστίνος. Τήν κυριώνυμο ήμέρα έτελέσθη στην ώς άνω Ίερά Μονή ή άρχιερατική Θεία Λειτουργία

ύπό του Σεβ. Μητροπολίτου Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου μέ την συμμετοχή Ίερέων, παρουσία πολλών πιστών, ενώ συμπροσευχόμενοι στό Ίερό Βήμα ήταν οι Σεβ. Μητροπολίτες Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος και Δημητριάδος κ. Φώτιος. Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού μίλησε καταλλήλως ό Σεβ. κ. Φώτιος άναφερθείς στην προσωπικότητα και τό έργο του Άγιου Ίουστίνου, μεταφέροντας συνάμα και τίς εύχές του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλινίκου και της Ίερας Συνόδου στον έορτάζοντα αιώνόβιο Άρχιερέα.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στην Σουηδία

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Όρωπου & Φυλής κ. Κυπριανός, Τοποτηρητής της Ίερας Έπισκοπής Στοκχόλμης, πραγματοποίησε ποιμαντική Έπίσκεψη στην Σουηδία (27η Μαΐου έως 3ης Ίουνίου εκ.ήμ.), μέ μία προσκυνηματική Όμάδα Κληρικών, Μοναχών και Λαϊκών έξ Έλλάδος, προκειμένου νά συμμετάσχη στην (έκ μεταθέσεως) Πανήγυρι του Καθεδρικού Ναού της Ίερας Έπισκοπής μας, πρός τιμήν των Άγίων Θεοστέπων και Ίσαποστόλων Βασιλέων Κων-

σταντίνου και Έλένης. Μέ την εύλογία του άσθενούντος και κληήρους Έπισκόπου Μακαριουπόλεως κ. Ίωάννου, Ίδρυτου της Ίεραποστολής μας στην Σουηδία, ό Σεβασμιώτατος Τοποτηρητής:

Τό Σάββατο, 28.5/10.6.2017, λειτούργησε στην Γυναικεία Ίερά Μονή της Άγίας Φιλοθέης της Άθηνάιας, στην Βίλμπεργια-Γκρίλμπυ (Γερόντισσα Μαγδαληνή) την Κυριακή των Άγίων Πάντων, 29.5/11.6.2017, προέστη στην μεγάλη Πανήγυρι του Ίερού Ναού των Κωνσταντίνου και Έλένης, στην όποία συμμετείχαν οι Αίδεσιμοι. π. Άνδρέας Όκερστρομ και π. Άγγελος Μουρλάς (έξ Έλλάδος), ό Αίδεσιμ. π. Στέφανος Γιάρπενμπεργκ και ό Ίερολ. Διάκονος π. Θεοχάρης και πολυεθνικό ποίμνιο πιστών: τό βράδυ της Κυριακής, έπραγματοποίησε μία Ένοριακή Σύναξι: την Τετάρτη, 1/14.6.2017, λειτούργησε στό Ναΰδριο του Άγιου Ίωσήφ Μνήστορος, στό Γυάρμπο, δύο ώρες βορείως της Ούψάλας: την Πέμπτη, 2/15.6.2017, λειτούργησε στον Ίερό Ναό της Κοιμήσεως Θεοτόκου, στην Ούψάλα. Κατά

την διάρκεια της ποιμαντικής αυτής Έπισκέψεως ό Σεβ. Τοποτηρητής πραγματοποίησε συναντήσεις μέ κληρικούς, μοναχούς και λαϊκούς, τους όποιους στερέωσε στον δύσκολο πνευματικό τους άγώνα.

Χειροτονία Κληρικού για την Κούβα

ΤΗΝ Κυριακή των Άγίων Άγιορειτών Πατέρων, Β΄ Μαθαίου, 5/18.6.2017, τελέσθηκε ή χειροτονία εις Πρεσβύτερον του π. Εύαγγελου, από την Κούβα, στον Καθεδρικό Ναό Άγίας Μαρκέλλης στην Άστόρια της Νέας Υόρκης των Η.Π.Α., από τον Σεβ. Μητροπολίτη Άμερικής κ. Δημήτριο. Στην Θεία Λειτουργία, στην όποια έλαβαν μέρος Κληρικοί της Μητροπόλεως, παρέστη συμπροσευχόμενος και ό άσθενών Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Άμερικής κ. Παύλος. Ό π. Εύαγγελος δέχθηκε τίς εύχές των πιστών κατά την διάρκεια της διανομής του Άντιδώρου, όπως και στην τράπεζα που έπακολούθησε στην αίθουσα της Ένορίας.

Ο π. Ευάγγελος γεννήθηκε το 1970 στην Άβανα της Κούβας και σπούδασε οικονομικές επιστήμες. Ήταν Παπικός και μεταστράφηκε στην ὀρθοδοξία μετά την ἴδρυση Ναοῦ στην Κούβα (2002) ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ὅμως, ἐγίνε ἀποδεκτὸς ἀπὸ τοὺς Νεοημερολογίτες ὑπευθύνους μὲ χρίσμα, διότι τοῦ εἶπαν ὅτι τὰ μυστήρια τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἀναγνωρίζονται καὶ δὲν χρειάζοταν βάπτισμα. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ 2011, χειροτονήθηκε διάκονος. Κατὰ τὴν διάρκεια ὅμως τοῦ καταρτισμοῦ του στὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, γνώρισε περὶ τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας διαδικτυακῶς καὶ κατόπιν ἠλεκτρονικῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς ἀπεφάσισε νὰ προσχωρήσει στὴν Γνησία Ὁρθοδοξία. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὑπέβαλε τὴν παραίτησή του ἀπὸ τὴν θέση του στοὺς Νεοημερολογίτες, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι μόλις τοὺς ἐξήγησε τοὺς λόγους ἀπομακρύνσεώς του ἔλαβαν μέτρα ἐναντίον του. Κατόπιν, ἦλθε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ μάθει τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴν Σχολὴ νεοελληνικῆς γλώσσης τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μὲ τὴν ἐπιστροφή του στὴν πατρίδα του ἔλαβε πρόσκληση καὶ ἐπισκέφθηκε τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς. Ἐκεῖ, στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος ἔλαβε τὸ κανονικὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα, τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε, καὶ κατόπιν χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο, ὅπως καὶ Πρεσβύτερος ὅπως ἐγράφη ἀνωτέρω. Ο π. Εὐάγγελος εἶναι ἐγγαμος καὶ ἔχει τέσσερα τέκνα. Ἔχει ἰδρύσει μικρὴ Ἐνορία στὴν Ἀβάνα τῆς Κούβας, ὅπου καὶ θὰ διακονήσει γιὰ τὴν διάδοση τῆς ἀληθινῆς Πίστεως πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Θερινὴ Ἐκδρομὴ τοῦ Νε.Ο.Σ.

ΤΟ Σάββατο, 24 Ἰουνίου 2017, πραγματοποιήθηκε ἡ καλοκαιρινὴ ἐκδρομὴ τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου

με τὴ συμμετοχὴ 50 νέων ἀπὸ τὶς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ βρίσκονται κυρίως στὸ λεκανοπέδιο. Ἀρχικὸς προορισμὸς μας ἦταν τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Φενεὸ Κορινθίας. Αἰξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι στὴν Μονὴ διατηρεῖται «Κρυφὸ Σχολεῖο», πάνω ἀπὸ τὸν Νάρθηκα τοῦ Καθολικοῦ, ποὺ λειτουργοῦσε κατὰ τὰ χρόνια τῆς Ὀθωμανικῆς Κυριαρχίας.

Ἐπόμενος προορισμὸς, τὸ βυζαντινὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Φανουρίου, τὸ ὁποῖο βρίσκεται μέσα στὴν τεχνητὴ λίμνη Δόξα, κάτω ἀπὸ τὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐκεῖ ψάλθηκε ἡ Παράκληση τοῦ Ἁγίου. Τελευταῖος σταθμὸς τῆς ἐκδρομῆς μας ἦταν ἡ περιοχή τῆς Στυμφαλίας, ὅπου παρατέθηκε μεσημβρινὸ γεῦμα.

Τὴν ἐκδρομὴ συνόδευσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Επιτροπῆς τοῦ Νε.Ο.Σ. καθὼς καὶ μέλος τῆς Συνδικτικῆς Επιτροπῆς Νεότητος Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. Ἐπίσης, τὴν ἐκδρομὴ συνόδευσαν καὶ οἱ Μητροπολιτικοὶ Συντονιστὲς Ζαχαρούλα Στέφα (Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν), Μέλλου Βαρβάρα (Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς & Σαλαμίνας), Σιμέλα Λαζαρίδη (Ἱερά Μητρόπολη Ἀττικῆς & Βοιωτίας), καὶ ἡ Κωνσταντίνα Γιαννοπούλου (Ἱερά Μητρόπολη Ὠρωποῦ & Φυλῆς). Κατὰ τὴν διαδρομὴ εἶχαμε τὴν ευκαιρία νὰ ψάλλουμε χριστιανικοὺς ὕμνους ἀλλὰ καὶ νὰ τραγουδήσουμε παραδοσιακὰ τραγούδια. Ἡ προσκυνηματικὴ καὶ ψυχαγωγικὴ αὐτὴ ἐξόρμηση ἦταν ωφέλιμη γιὰ ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος ἀπὸ κάθε ἀποψη καὶ ἡ ευχὴ ἦταν νὰ ἐπαναλαμβάνονται τέτοιες σημαντικὲς ευκαιρίες υγιούς νεανικῆς συναναστροφῆς καὶ ἐπικοινωνίας.

Ὁνομαστήρια Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γεροντίου

ΤΗΝ Κυριακὴ Γ΄ Ματθαίου, 12/25.6.2017, τῶν Ἁγίων Ἀγιαναντιῶν Πατέρων καὶ τοῦ Πρώτου αὐτῶν Ὁσίου

← Γεροντίου, έώρτασε τὸ ὄνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ὁ ἑόρτιος Ἑσπερινὸς τελέσθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φλεβαριωτίσσης στὸ Αἰάντειο Σαλαμίνας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. κ. Γεροντίου. Ἔλαβαν μέρος Κληρικοὶ τῆς Μητροπόλεως καὶ εὐρύτερα καὶ παρέστη πλῆθος προσκυνητῶν, ὅπως καὶ ἡ Δήμαρχος Σαλαμίνας κ. Νάννου.

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, ἡ ἑόρτιος Θεία Λειτουργία τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Πειραιᾶ. Προέστη ὁ ἑορτάζων οἰκεῖος Ἱεράρχης καὶ συλλειτουργήσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως καὶ δύο Διάκονοι. Ἔψαλαν πανηγυρικά οἱ Χοράρχες τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως κ. Ἀθ. Ἰωαννίδης καὶ τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Ἰω. Κιαχόπουλος. Ὁμιλία κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐπὶ τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὁσιακῆς ἑορτῆς, ἐκφράσας ἑόρτιες εὐχές στὸν συνιεράρχη. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἀπολύσεως, μετὰ τὴν εὐλόγηση τοῦ δίσκου τῶν Κολλύβων τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μὲ τὴν σεπτὴ μορφή του ἐπ' αὐτῶν, ὁ Σεβ. Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος εὐχαρίστησε δεόντως τοὺς προσελθόντας καὶ δέχθηκε τὶς ἐγκάρδιες εὐχές Κλήρου καὶ Λαοῦ. Στὴν ἐπακολουθήσασα τράπεζα στὴν αἴθουσα παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ, προσήλθε γιὰ νὰ εὐχηθεῖ καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως λειτουργήσει σὲ Ναὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου στὴν Ρουμανία

Ἐωρτάσθηκε μετὰ τὴν δέουσα ἱεροπρέπεια ἡ Πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου (†1985) στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιοάρα τῆς Μολδαβίας, στὴν βόρεια Ρουμανία, τὴν Τετάρτη, 15/28-6-2017. Στὶς ἑορταστικὲς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς παραμονῆς καὶ στὴν ὑπαίθρια Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἀδελφῆς ἐν Ρουμανία Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Βλάσιος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ρουμανίας, οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπρόσωποι τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας Σεβ. Μητροπολίται Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, δύο Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (ὑπὸ τὸν Μητρ. κ. Ἀγαθάγγελο), καὶ ἑκατοντὰς περίπου Ἱερέων καὶ Διακόνων. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα συμμετεῖχαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀνδρέας Ντάγκινης ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ ὁ Αἰδ. π. Ματθαῖος Μαβίδης ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ, καθὼς καὶ τρεῖς λαϊκοὶ ἀδελφοί. Ἔψαλε πανηγυρικά ὁ

Μητροπολιτικὸς Χορὸς ὑπὸ τὸν Αἰδ. π. Ἀνδρέα σὲ ἄψογη βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἀπόδοση. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ρουμανίας. Στὴν Θεία Λειτουργία ὁ Μακαριώτατος κ. Βλάσιος προέβη στὴν χειροτονία δύο Ἀδελφῶν τῆς Ἱεράς Μονῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ π. Ἀντωνίου εἰς Ἱερομόναχον καὶ τοῦ π. Βενιαμὶν εἰς Ἱεροδιάκονον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση καὶ τὴν Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου κ. Βλασίου, ἔγινε Λιτανεία τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου πέραξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς.

Οἱ ἡμέτεροι Ἱεράρχαι μετέφεραν τὶς ἀδελφικὲς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας στοὺς Ρουμάνους Ἀδελφούς. Ὅπως δὲ χαρακτηριστικῶς ἐγράφη ἀπὸ τοὺς συμμετασχόντας Ἀδελφούς: «*Ἡ κατάνυξη στὶς Ἀκολουθίες, ἡ δεδομένη φιλοξενία ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Ρουμάνους, ἡ ζεστὴ ὑποδοχὴ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ ἀνανέωση τοῦ πνευματικοῦ συνδέσμου ἀνάμεσα στὶς δύο τοπικὲς Ἐκκλησίες, Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος, ἦταν τὰ κύρια γνωρίσματα αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς.*»

Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου στὴν Κέρκυρα

Πανηγύρισε τὴν Παρασκευὴ, 17/30.6.2017, ὁ ἱστορικὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου στὴν Γαρίτσα Κερκύρας, Μετόχι τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς. Συμμετεῖχαν Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀπὸ Ἀθήνα, Ἀργίτιο, Πάτρα, Ἠγουμενίτσα καὶ Πτολεμαῖδα, παρὰ τὶς δύσκολες καιρικὲς συνθῆκες λόγῳ καύσωνος. Τὴν παραμονὴ τελέσθηκε ὁ ἑόρτιος Ἑσπερινὸς καὶ τὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς ἔγινε ἱερὸ Συλλεῖτουργο μὲ τοὺς Ἱερεῖς Ἀρχιμ.

π. Ἀθανάσιο Ἀγιοκυπριανίτη, π. Νικόλαο Δημαρᾶ, π. Ἄγγελο Μουρλᾶ καὶ π. Νικόλαο Ματσούλια. Ὁ π. Νικόλαος Δημαρᾶς ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὀμιλία, μὲ θέμα τὴν ἀξία καὶ ἀναγκαιότητα τῆς Ὁμολογίας, ἀλλὰ καὶ τὴν στάσι μας στὴν σύγχρονη ἐποχή, σύμφωνα μὲ τὸ μαρτυρικό πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

Ἐορτὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας

ΤΗΝ Δευτέρα, 20-6/3-7-2017, πανηγύρισε ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας στὸν ἱστορικό ὁμώνυμο Οἶκο Εὐγηρίας τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Γλυφάδα Ἀττικῆς. Στὴν Θεία Λειτουργία χοροστάτησε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος. Λειτουργήσαν οἱ Ἱερεῖς Αἰδ. π. Συλιανὸς Τομαῆς καὶ Ἱερομ. π. Ἀθανάσιος Τζεννῆς καὶ π. Ἀβέρκιος Ζλάτκοβιτς.

Ἐπίσης, πανηγύρισε τὸ Ἱερό Ἐσχαστήριο Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, ὅπου στὸν ἐόρτιο Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, παρουσία Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως, ὅπως καὶ τοῦ Ἐφημερίου Ἀρχιμ. π. Παρθενίου, καθὼς καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος ἐκφώνησε ἐόρτια Ὀμιλία καὶ ἀκολούθησε μεγάλη Λιτανεία τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας μας στὶς ὁδοὺς τῶν Ἀχαρνῶν.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψη στὴν Ἐπισκοπὴ Μοραβίας

ΤΗΝ Παρασκευή, 17/30-6-2017, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μὲ λίγους συνοδοὺς ἀφίχθηκε ἀεροπορικῶς στὴν Πράγα, πρωτεύουσα τῆς Τσεχίας, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθεῖ ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἐπισκοπῆς Μοραβίας τὶς μικρὲς ἱεραποστολικὲς Κοινότητες τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας στὴν Τσεχία καὶ Σλοβακία.

Στὴν ἐντυπωσιακὴ γιὰ τὴν ὠραιότητά της τσεχικὴ πρωτεύουσα ἐγίναν ἐπισκέψεις σὲ ἱστορικὰ μνημεῖα, συναντή-

σεις μὲ πιστοὺς καὶ φιλικὰ διακειμένους κληρικούς, τελέσθηκε Ἑσπερινὸς στὸν Ναὸ μας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλάρτου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ (†1985), ὅπου ἐκεῖ τὸ Σάββατο πρῶτὴ τελέσθηκε ἱερατικὴ Θεία Λειτουργία. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 18 Ἰουν./1 Ἰουλ., τελέσθηκε ἐόρτιος Ἑσπερινὸς στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς στὸ Γιεζντοβίτσε τῆς Τσεχίας. Τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς, ἡμέρα

μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (†1966), ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης λειτούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ καὶ ἐκφώνησε ἐόρτια Ὀμιλία. Ἔλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος Αἰδ. π. Ἱερεμίας Τσβάκ, οἱ Αἰδ. π. Γεώργιος Γιάν, μεταφραστής, καὶ π. Χαρίτων Μράζεκ, καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ ὁποῖος θὰ παρέμενε στὸν Ναὸ τὸ διάστημα τῶν ἐπομένων ἡμερῶν γιὰ ἐπικόλληση ἀγιογραφιῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης μὲ τοὺς Ἱερεῖς π. Ἱερεμία καὶ π. Γεώργιο καὶ πιστοὺς μετέβησαν στὴν ἱστορικὴ πόλη Μποσκοβίτσε, ὅπου τελέσθηκε ὁ Ἀγιασμός τῶν Θυρανοξίων τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τὴν Δευτέρα, 20 Ἰουν./3 Ἰουλ., ὁ Θεοφ. κ. Κλήμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μετέβησαν ὀδικῶς σὲ ὁλοήμερο ταξίδι μέχρι

τὸ Μιχαλάνυ τῆς Σλοβακίας, ὅπου ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ροσιολάβου, στὸν αὐλεῖο χῶρο τῆς οἰκίας τοῦ Αἰδ. π. Βλαδίμηρου Μοχορίτα. Οἱ συγκεντρωθέντες πιστοί, κάποιοι καὶ ἐκ Πολωνίας, ἐπιφύλαξαν θερμὴ ὑποδοχὴ στὸν ἐξ Ἑλλάδος Ἐπίσκοπο. Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης, 21 Ἰουν./4 Ἰουλ., τελέσθηκε ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο κ. Κλήμεντα, ἐκφωνήσαντα κατάλληλη Ὁμιλία, μὲ τοὺς Αἰδ. π. Βλαδίμηρο καὶ π. Γεώργιο· ἔψαλε σλαβονικὴ χορωδία ἀπὸ πιστοὺς κυρίως ἐκ Πολωνίας. Τὸ ἀπόγευμα, μετὰ τὸν Ἑσπερινό, πραγματοποιήθηκε πνευματικὴ σύναξη μὲ ἀπαντήσεις ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο ἐπὶ ἐρωτημάτων πιστῶν καὶ ἐπίσης κατ' ἴδιαν συναντήσεις μὲ πιστοὺς γιὰ θέματά τους, εἴτε νεοφωτιστοὺς εἴτε ἐνδιαφερομένους νὰ εἰσελθθοῦν στὴν γνησίᾳ Ὁρθοδοξία.

Τὴν Τετάρτη, 22 Ἰουν./5 Ἰουλ., ὁ Θεοφ. Γαρδικίου μὲ τὴν συνοδία του ταξίδευσαν στὴν Βουδαπέστη τῆς Οὐγγαρίας, ἀπ' ὅπου ἀφίχθησαν σὺν Θεῷ ἀεροπορικῶς στὴν Ἀθήνα μὲ θετικὲς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ καρποφόρο αὐτὸ ποιμαντικὸ ταξίδι στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη.

Ἀρχιερατικὴ Ἐπίσκεψις εἰς Η.Π.Α. καὶ Πανήγυρις Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς

ΕΞ ἀφορμῆς τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς εἰς Cobleskill Νέας Ὑόρκης, εἰς τὴν ὁποίαν Ἠγούμενος εἶναι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, γίνεται ἡ ἐτήσια Σύναξις Κληρικῶν τῆς Ἀμερικῆς καθὼς καὶ Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, μετέβη ἐξ Ἑλλάδος προκειμένου νὰ συμμετάσχη εἰς τὰς ἐορτίους ἐκδηλώσεις καὶ συνεδριάσεις, μεταφέρον τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Σεβ. κ. Φώτιος ἀφίχθη εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν Πέμπτην, 9/22 Ἰουνίου 2017, καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων, 12/25 Ἰουνίου, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Μαρκελλῆς εἰς τὴν Ἀστόριαν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου παρέστη συμπροσευχόμενος καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης πρ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Τὴν Τετάρτην, 15/28 Ἰουνίου, ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰ νεοαποκτηθέντα γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς. Πρόκειται δι' ἓν κτίριον εἰς τὸν οἰκισμὸν τοῦ Cobleskill, πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς, ἐκτάσεως περίπου 840 τ.μ. Εἰς τοὺς χώρους τῶν νέων γραφείων συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ὑπὸ διαμόρφωσιν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου πρ. Φλωρίνης τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνωνται ἐφ' ἐξῆς αἱ Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου. Αἱ ἐργασίαι τῆς Κληρικῆς Συνάξεως διήρκεσαν ἐπὶ διήμερον (Πέμπτην, 16/29 Ἰουνίου καὶ Παρασκευὴν, 17/30 Ἰουνίου). Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ὁ ἐκ δεξιῶν πειρασμός», ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος ἔκαμε μίαν συνοπτικὴν ἐνημέρωσιν περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἐτνα & Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος παρουσίασε μίαν ἐμπεριστατωμένην εἰσήγησιν περὶ τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Φωτίου, εἰς Ἐτνα Καλιφορνίας, ἡ ὁποία ὠλοκλήρωσεν ἤδη τὸ πρῶτον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος λειτουργίας καὶ ὁ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Παναγιώτης Καραθανάσης ἀνεφέρθη εἰς τὴν ψευδοσύνοδον τῆς Κρή-

Τὴν Δευτέραν, 13/26 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου μετέβησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας Τριάδος Jordanville Νέας Ὑόρκης εἰς προσκύνησιν τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου Μητροπολίτου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς.

της τής συνελθούσης κατά τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐγένοντο καὶ ἄλλαι εἰσηγήσεις περὶ διαφόρων θεμάτων καὶ ἐγένετο ὑποβολὴ ἐρωτημάτων καὶ συζητήσις τῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Τὴν Παρασκευὴν, 17/30 Ἰουνίου, συνεδρίασεν ἡ Ἱερὰ Ἐπαρχικὴ Σύνοδος Ἀμερικῆς καὶ συνεζήτησε διάφορα ζητήματα.

Τὸ Σάββατον, 18 Ἰουνίου/1 Ἰουλίου, ἐτελέσθη ὁ πανηγυρικὸς ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱερὰν Μονὴν εἰς Cobleskill, N.Y. προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου καὶ τῆ συμμετοχῆ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς, τῶν παρευρισκομένων Κληρικῶν, καθὼς καὶ τῶν ἑκατοντάδων πιστῶν, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν διὰ τὴν Πανήγυριν. Τὴν Κυριακὴν, 19 Ἰουνίου / 2 Ἰουλίου 2017, ὁ Σεβ. Δημητριάδος προεξήρχεν εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ Βοστώνης καὶ τὴν ἐπομένην ἐπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Γενεθίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Τὴν Παρασκευὴν, 24-6/7-7-2017, ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸ Γενέσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μας Ἀθηνῶν καὶ

πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος ἐτέλεσε τὴν ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Γενεθίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου Περαιχώρας Λουτρακίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Παν/των Ἱερομονάχων Καλλίστου καὶ Ἀθερκίου καὶ τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Περιάνδρου.

Στὴν πόλιν τοῦ Βόλου ἐπανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός μετὰ τῆς δεούσης λαμπρότητος. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησεν ἱερὰ Λιτανεῖα πέριξ τῶν ὁδῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν

ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. κ. Φωτίου μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Παν/των Ἱερομονάχων Νικοδήμου καὶ Καλλινίκου καὶ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου Παπανάτσιου.

Ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου

Τὴν Τετάρτην, 29-06/12-07-2017, πανηγύρισε μετὰ τῆς δεούσης λαμπρότητος ὁ ἱστορικὸς Ναός Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης Ἀθηνῶν. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας, Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκε λαμπρὴ

λιτανευτικὴ πομπή, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων, Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσσοστόμου καὶ Δημητριάδος κ. Φωτίου, πλειάδος Ἱερέων καὶ Διακόνων. Τὴν ἱερὰ Εἰκόνα πλαισίωσαν νέοι καὶ νέες ἐνδεδυμένοι μετὰ τῆς παραδοσιακῆς ἐθνικῆς ἐνδυμασίης, καθὼς καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μπάντα τοῦ Δήμου Δάφνης, ἐνῶ τοὺς ἱεροὺς ὕμνους ἀπέδωσε κλιμάκιο τῆς Ο.Ε.Β.Υ.Χ ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Μιχαὴλ Μακρῆ.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸ Συλλεῖ-

←
τουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου και συνιερουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Δημητριάδος κ. Φωτίου και Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Άμβροσίου, με την συμμετοχή τριών Ίερέων και ενός Διακόνου. Καταλλήλως διά την έορτή ώμίλησε ο Σεβ. Δημητριάδος κ. Φώτιος.

Ώσαύτως, πανηγύρισε ο Ίερός Ναός Αγίου Παύλου Κοκκινιάς Πειραιώς (Αγίου Ιωάννου Ρέντη), όπου των ιερών Άκολουθιών προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, καθώς και ο παλαιός ιστορικός Ίερός Ναός Αγίων Πέτρου και Παύλου στα Λεύκτρα Βοιωτίας, όπου την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Συνοδικός Έσπερινός Αγίου Αποστόλου Παύλου

ΤΗΝ Τετάρτη, 29-06/12-07-2017, πραγματοποιήθηκε ο έτησιος έορτασμός της μνήμης του Άποστόλου των Έθνών Παύλου, του και ιδρυτού της Εκκλησίας των Άθηνών. Ο καθιερωμένος Συνοδικός Έσπερινός έψάλη στον ιστορικό Ναό Αγίας Παρασκευής στο Μοναστηράκι Άθηνών χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλά-

δος κ. Καλλινίκου, με την συμμετοχή των Σεβ. Μητροπολιτών Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου και Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Άμβροσίου. Τούς ιερούς ύμνους της έορτης έψαλε η Χορωδία της Ίερας Μητροπόλεως Άττικής και Βοιωτίας «Πάτριον Άναλόγιον» υπό την διεύθυνση του Χοράρχου αυτής κ. Ιωάννη Κιαχόπουλου. Έμπνευσμένη Όμιλία εκφώνησε ο Σεβ. Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Άμβρόσιος με θέμα: «Ο Άπόστολος Παύλος και οι τρεις Ποιμαντικές του Έπιστολές (Πρός Τιμόθεον Α΄ & Β΄ και Πρός Τίτον)».

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΤΗΝ Πέμπτη, 30-06/13-07-2017, έορτή της Συνάξεως των Αγίων Ενδόξων και Πανευφήμων Δώδεκα Άπο-

στόλων, μέσα σε κλίμα ιεράς συγκινήσεως και πνευματικής χαράς, έτελέσθη η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του από τριετίας Μουσικολογιωτάτου Διακόνου π. Λεωνίδου Πίττου υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Άττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, στον Ίερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου στις Άχαρνές Άττικής. Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχε και ο έν Άθηναις παρεπιδημών Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Άμβρόσιος, ο οποίος εκφώνησε έόρτια Όμιλία, καθώς και πλειάδα Ίερέων και δύο Διάκονοι, ένω στο Ίερό Βήμα παρέστη συμπροσευχόμενος και ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Ο νέος Κληρικός είναι πτυχιούχος ΑΕΙ, έγγαμος και πατέρας δύο άνηλικών τέκνων.

Πανήγυρις Ναού Αγίων ΙΒ΄ Αποστόλων στα Κύμηνα Θεσσαλονίκης

ΤΗΝ Πέμπτη, 30-6/13-7-2017, πανηγύρισε ο ιστορικός Ίερός Ναός των Αγίων ΙΒ΄ Αποστόλων στα Κύμηνα Θεσσαλονίκης. Στον έόρτιο Έπερινό της παραμονής χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος και παρέστησαν ο Έφημέριος του Ναού Αρχιμ. π. Γλυκερίος, και οι Αιδ. π. Παναγιώτης, π. Λάζαρος και π. Κωνσταντίνος. Πρό της Άπολύσεως, έγινε από τον Σεβασμιώτατο η χειροθεσία σε Άναγνώστη του εύλαβους νέου Στεφάνου Ράουτσα, ρουμανικής καταγωγής, σπουδαστού, ο οποίος από πολλών έτών διακονεί με ζήλο στις ανάγκες του Ναού και

στο ιερό Άναλόγιο ως μαθητής του Πρωτοψάλτου κ. Νικολάου Πολύχρου. Μετά την Χειροθεσία έγιναν συγκινητική προσφώνηση από τον νέο Άναγνώστη και διδακτική αντίφώνηση από τον οικείο Ίεράρχη, ο οποίος επίσης εκφώνησε Όμιλία.

Το πρωί της Πέμπτης, την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Θεοφ. Ήπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης και έλαβαν μέρος οι Άρχιμ. π. Άθανάσιος (άπό το Άγγρίνιο) και π. Γλυκέριος Άγιοκυπριανίται, και οι Αϊδ. π. Βιτάλιος (άπό την Κατερίνη), π. Λάζαρος, π. Γρηγόριος και π. Νικόλαος (άπό την Πτολεμαΐδα). Παρέστη μεγάλο πλήθος εύλαβών πιστών άπό την περιοχή και εύρύτερα. Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού έόρτια Όμιλία για το έργο, το μήνυμα και την τιμή των Άγίων Άποστόλων, εκφώνησε ο λειτουργός Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Μετά το πέρας της Άπολύσεως πραγματοποιήθηκε Λιτανεία της ιεράς Εικόνας περίξ του Ναού και πρό αυτού εύλογήθηκε ή Άρτοκλασία.

Εύχαριστήριος Λειτουργία στην Ίερά Μονή Παναγίας Άκρωτηριανής Σερίφου

ΤΗΝ Πέμπτη, 30-6/13-7-2017, έορτή των Άγιων ΙΒ΄ Άποστόλων, άλλά ταυτοχρόνως και τοπική έορτή της Παναγίας της Μεταλλειορχειτίσης (Προστάτιδος των Μεταλλορύχων), έορτή ή όποία τιμάται ιδιαίτερως στην Σέριφο, το νησί των Κυκλάδων με τα πολλά μεταλλεία σιδήρου, έτελέσθη εύχαριστήριος Θεία Λειτουργία για την θαυματουργική διάσωση της Άρχιλοχίου του Έλληνικού Στρατού Βασιλικής Πλεξίδα, άπό την πτώση του έλικόπτερου στο Σαραντάπορο την 6/19 Άπριλίου 2017. Στόν έόρτιο Έσπερινό της παραμονής χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, συμπαραστατούμενος άπό τον Πανοσ. Ίερομόναχο π. Άθανάσιο Τζεννή.

Τήν κυριώνυμο ήμέρα, ο Σεβασμιώτατος όμοϋ μετά του προαναφερθέντος Ίερομόναχου τέλεσαν την Άρχιερατική Θεία Λειτουργία στο κατανυκτικό Καθολικό της Ίεράς Μονής, παρουσίας της διασωθείσης μετά των συγγενών και φίλων της, καθώς και εύλαβών προσκυνητών, οι όποίοι άπαντες είχαν να διηγηθούν θαύματα της Παναγίας. Κατά την διάρκεια της Άκολουθίας του Όρθρου κατέφθασαν με έλικόπτερο ο Ύπουργός Έθνικής Άμύνης κ. Παναγιώτης Καμμένος και ο Άρχηγός του Γενικού Έπιτελείου Στρατού κ. Άλκιβιάδης Στεφανής, προκειμένου να τιμήσουν την Ίεράν Μονήν, να εκφράσουν και αυτοί την εύγνωμοσύνη τους πρός την Θεοτόκο, ή όποία άπέδειξε για άλλη μία φορά την ζωντανή παρουσία Της και την σωτήρια επέμβαση σε όσους με πίστη Τήν έπικαλούνται. Προσέφεραν συμβολικά δώρα στην Μονή και ζήτησαν άπό την Ήγουμένη και τον Ίερό Κλήρο τις προσευχές τους ύπερ του Έλληνικού Στρατού και γενικώς ύπερ της Πατρίδος μας.

Ή διασωθείσα εύλαβεστάτη κ. Βασιλική Πλεξίδα, μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας, σταθείσα εις το μέσον του Ναού διηγήθηκε πρός όλους λεπτομερώς το θαύμα της διασώσεώς της και προσέφερε στην Μονή την στρατιωτική φόρμα και την λοιπή εξάρτηση, την όποία φορούσε κατά την ώρα του δυστυχήματος, ως τεκμήριο του θαύματος, άλλά και ως εύλογημένα αντικείμενα, έφ΄ όσον ή Θεοτόκος τα άγγιξε κατά την θαυματουργό διάσωση της. Το συγκλονιστικό θαύμα όπως

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐσωτερικῆς μετανοίας καὶ καθάρσεως καὶ ἡ προϋπόθεσις τῆς Πνευματικῆς Εὐθύτητος

Ἐνα σοβαρὸ ζήτημα στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ εἶναι ὄχι μόνον νὰ μετανοοῦμε γιὰ ὅσες ἁμαρτίες διαπράξαμε, ἀλλὰ καὶ νὰ προφυλαγόμαστε ἀπὸ μελλοντικὲς πτώσεις. Διαφορετικά, δὲν θὰ ἔχουμε μόνιμη ἐγκατοίκησι καὶ διαμονὴ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ μέσα μας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ὁ μετανοημένος Προφήτης Δαυΐδ, τὸ ὑπόδειγμα τῆς Μετανοίας ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, παρακαλεῖ τὸν Κύριο στὸν περίφημο Ψαλμὸ τῆς Μετανοίας του καὶ γιὰ τὰ ἐξῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου» (Ψαλμ. ν' 12).

Ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσε ὁ Κύριός μας στὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο (βλ. Ματθ. ιε' 18-19), ἀπὸ τὴν «καρδίαν» ἐξέρχονται ὅσα μολύνουν τὸν ἄνθρωπο, καὶ ἄρα αὐτὴ πρωτίστως ἔχει ἀνάγκη ἐσωτερικῆς καθάρσεως. Γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀλλαγὴ ζωῆς, πο-

ρείας καὶ κατευθύνσεως στὸν ἄνθρωπο, εἶναι ἀνάγκη προηγουμένως νὰ πραγματοποιηθῇ ἐν Χάριτι μία βαθειὰ ἐσωτερικὴ μεταστροφή.

Χρειάζεται ἀπαραιτήτως νέα καρδιά καὶ νέο πνεῦμα. Ὅποτε, ἡ Ἐξομολόγησι δὲν νοεῖται σὰν μία παράθεσι τῶν πτώσεων καὶ ἀδυναμιῶν μας, ἀλλὰ σὰν μία εὐλογημένη ἀπόπειρα ἀλλαγῆς καρδίας, μεταβολῆς γνώμης καὶ στροφῆς σὲ νέα ἐνδιαφέροντα, μὲ ἀποτίναξι τῶν ἐφαμάρτων παλαιῶν. Ἄν πίπτουμε συνεχῶς καὶ μὲ μεγάλη εὐκολία στὰ ἴδια πταίσματα καὶ ἁμαρτήματα, εἶναι διότι δὲν καταβάλλουμε αὐτὴ τὴν προσπάθεια ἐσωτερικῆς μεταστροφῆς, δὲν τὴν ἐπιζητοῦμε καὶ δὲν τὴν ἐπιδιώκουμε· δὲν πονοῦμε καρδιακὰ καὶ δὲν παρακαλοῦμε σὰν τὸν Προφήτη γιὰ καθαρὰ καρδιά καὶ γιὰ Πνεῦμα εὐθές, ὥστε νὰ φυλαχθοῦμε ἀπὸ τὶς «συνηθισμένες»

τὸ περιέγραψε ἡ ἴδια, ἔχει ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς:

Ὅταν συνέβη τὸ πρῶτο κτύπημα ἀπὸ τὴν πρόσκρουση τοῦ ἐλικοπτέρου, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ Τ. Σταυροῦ καὶ ἐπικαλέσθη τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας. Τότε εἶδε τὴν μορφή τῆς Θεοτόκου, ὅπως εἶναι ἱστορημένη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ἀκρωτηριανῆς Σερίφου (καθὼς ἐπισκεπτόταν συχνὰ τὸ Μοναστήρι καὶ εἶχε τακτικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Γερόντισσα), ἡ ὁποία κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, τὴν ἐπίασε δυνατὰ, ὅπως ἦταν δεμένη στὸ κάθισμα, καὶ ἀφοῦ ἀπέσπασε τὸ κάθισμα μαζί μὲ τμῆμα ἀπὸ τὴν βάση του, ἀπομάκρυνε τὴν Βασιλικὴ ἀπὸ τὸ ἐλικόπτερο καὶ τὴν ἐναπέθεσε σὲ ἕναν θάμνο μὲ τὴν πλάτη γυρισμένη στὰ συντριμμια, γιὰ νὰ μὴ βλέπει τὸ θέαμα τῆς συντριβῆς. Ἐκεῖ ἡ Θεοτόκος παρέμεινε μαζί της κρατώντας τὸ χέρι της, μέχρι ποῦ ἐμφανίσθηκε ἕνας τεχνικὸς τῆς ΔΕΗ, ποῦ εἶχε σταλεῖ στὴν περιοχὴ γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν διακοπὴ ρεύματος, προξενηθείσης ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ ἐλικοπτέρου. Ὁ τεχνικὸς αὐτὸς ἀντίκρουσε τὸ θέαμα τῆς συντριβῆς τοῦ ἐλικοπτέρου καὶ 20 μέτρα μακρύτερα ἐπάνω σὲ ἕναν θάμνο, ἕναν ἄνθρωπο ζωντανό, δεμένο στὸ κάθισμά του καὶ δίπλα του τὰ προσωπικά του ἀντικείμενα: τὸ κράνος καὶ ἕνα κινητὸ τηλέφωνο, τὸ ὁποῖο ἐκεῖνη τὴν στιγμὴ ἄρχισε νὰ κτυπάει. Ἀπήντησε στὴν κλήση ποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν βάση τῶν ἐλικοπτέρων, ἔδωσε τὸ στίγμα τοῦ σημείου τῆς συντριβῆς

καὶ ἔσπευσε τὸ ἐλικόπτερο μὲ τοὺς διασώστες, ποῦ μετέφερε τὴν Βασιλικὴ στὸ Νοσοκομεῖο. Τὰ τραύματα (ἐκδορές, κατάγματα), τὰ ὁποῖα ἔφερε ἦταν ἀσήμαντα σὲ σχέση μὲ τὸ μέγεθος τοῦ δυστυχήματος. Ἀλλὰ καὶ πάλι θὰ ἔπρεπε νὰ μείνει κάποιους μῆνες στὸ νοσοκομεῖο, ὅπως εἶπαν οἱ γιατροί. Τότε πάλι ἐμφανίσθηκε ἡ Θεοτόκος στὴν Βασιλικὴ λέγοντάς της ὅτι θὰ βγεῖ σύντομα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Πράγματι, τὰ τραύματά της παρουσίασαν θεαματικὴ βελτίωση, ὥστε μετὰ ἀπὸ δύο-τρεῖς ἑβδομάδες βγήκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Ἡ Παναγία τῆς εἶπε νὰ διαδόσει τὸ θαῦμα, ὥστε νὰ ἐνδυναμωθεῖ ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ μπορέσουν νὰ ὑπομείνουν τὶς δυσκολίες ποῦ ἔρχονται.

Τὸ γεγονός τοῦ θαύματος αὐτοῦ γνώρισε εὐρύτατη διάδοση, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἔγινε γνωστὸ καὶ τὸ ταπεινὸ καὶ πτωχὸ Μοναστηράκι τῆς Παναγίας τῆς Ἀκρωτηριανῆς τῆς Σερίφου τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ ἀπλὴ Γερόντισσα Ἀνθοδόχη, ποῦ μονάζει (κυριολεκτικῶς) ἐκεῖ. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Θεοτόκος μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται περισσότερο ὅπου συνυπάρχει ἡ Ὁρθοδοξία μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀπλότητα. Εἶναι παρήγορο τὸ γεγονός ὅτι σὲ ἐποχὲς δύσκολες γιὰ τὴν Πατρίδα μας, τουλάχιστον ἡ Ἥγεσία τοῦ Στρατεύματος ἐπικαλεῖται τὴν βοήθεια τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ καὶ τὶς προσευχὲς τῶν Μοναχῶν καὶ Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. □

πτώσεις, με τις οποίες φαίνεται να είμαστε τόσο έξοικειωμένοι.

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος βεβαιώνει χαρακτηριστικά, ότι για να δεχθῆ ὁ ἄνθρωπος τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ εἶναι εὐθύς. Ὁ εὐθύς εἶναι ἀληθής· ὁ ἀληθής εἶναι ταπεινός· καὶ ὁ ταπεινός μόνον εἶναι ἄξιος τοῦ Ἐλέους. Τὸν μὴ εὐθὺ ὁ Θεὸς δὲν δύναται νὰ τὸν ἐλέησῃ. Τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι μετοχὴ στὴν Ἀγιότητά Του. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀδύνατη ἡ ἔνωση τοῦ Θεοῦ με σκολιὰ (στρεβλὴ) ψυχὴ. Προέχει, λοιπόν, ἡ ἰκεσία νὰ γίνουμε πρῶτα εὐθεῖς, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ Ἐλέους (βλ. «Ἀλφαβητικὰ Κεφάλαια», Ζ').

Μία προσπάθεια πρὸς τὴν ὀρθὴ αὐτὴ κατεύθυνσι, ἀποτελεῖ ἡ ἐπιμελὴς καὶ ἀποφασιστικὴ ἀπομάκρυνσί μας ἀπὸ τὰ αἷτια τῶν πτώσεών μας, ἡ ἀποφυγὴ τῶν κακῶν καὶ βλαπτικῶν συναναστροφῶν καὶ ἡ ἐπίδειξι σταυρικῆς ὑπομονῆς στὴν μὴ ἐκπλήρωσι τῆς πιέσεως τῶν παθῶν μας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐλκύουμε τὴν θεία Ἀντίληψι καὶ Βοήθεια, ἡ ὁποία ὄντως θαυματουργεῖ καὶ ἀπεργάζεται τὴν ἐσωτερικὴ μας ἀλλαγὴ καὶ μεταστροφή. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ Ὅποια καθαίρει καὶ εὐθύνει, ἔρχεται μόνον κατόπιν συνεχοῦς ἐπικλήσεως. Παράλληλα, ἄς μᾶς φοβίξῃ πάντοτε ἡ ἀστάθειά μας καὶ ἄς φροντίζουμε νὰ μὴ στρεβλώνουμε τὴν καρδιά μας. Τὰ κύρια πάθη τῆς φιλαυτίας, φιλοκτημοσύνης καὶ φιληδονίας ἀπομακρύνουν τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μέσα μας με μία φοβερὴ δύναμι καὶ στρεβλώνουν τὴν καρδιά μας, ἡ ὁποία ἴσως εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ εὐθύνεται με τὴν μετάνοια ποὺ εἶχαμε ἐπιδείξει νωρίτερα.

Οἱ μικρὲς ἀπροσεξίαι ἐπιφέρουν μεγάλα καὶ καταστροφικὰ ἀποτελέσματα. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, στὴν Ἀγία Γραφή ἔχουμε συχνὰ προτροπὲς γιὰ προσοχὴ σὲ πρακτικὰ ζητήματα, τὰ ὁποία συνήθως παραβλέπονται εὐκολα ἀπὸ τοὺς πολλούς: Μὴ καθίσης, γράφει κάπου γιὰ παράδειγμα, με γυναῖκα ἄλλου, «μήποτε ἐκκλίνει (διαστρέψει) ἡ ψυχὴ σου ἐπ' αὐτήν» (Σοφ. Σειρ. θ' 9). Τὰ τραγικὰ παραδείγματα ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποιοὶ ἀστόχησαν, εἶναι γνωστὰ καὶ ἐπώδυνα. «Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέση» (Α' Κορ. ι' 12)!

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ὥστε ἐσωτερικὰ ἡ καρδιά νὰ καθαίρεται καὶ νὰ εὐθυδρομῆ. Νὰ ἐλέγχουμε συχνὰ καὶ με ἐπιμέλεια ποῦ εὐρισκόμεθα, γιὰ νὰ μὴ καταντοῦμε ὑποκριτές. Ἡ ἀληθινὴ Μετάνοια

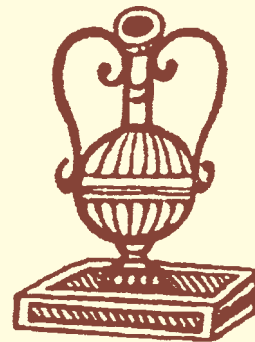
μᾶς ἀσποσπᾶ ἀπὸ τὰ κτίσματα καὶ μᾶς στρέφει καὶ μᾶς κατευθύνει στὸν Κτίστη καὶ Δημιουργὸ τῶν ἀπάντων. Πρέπει νὰ φυλάξουμε πάσῃ θυσίᾳ αὐτὴ τὴν εὐθύτητα τῆς καρδίας! Αὐτὸ συμβαίνει μόνον με τὴν τήρησι τῶν θείων Ἐντολῶν, με τὴν Θεανθρώπινη μεθοδολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, με τὶς ἅγιες Ἀρετὲς καὶ τὰ ἅγια Μυστήρια. Ἐπίσης, με τὴν Νοερὰ Προσευχὴ, ἔστω καὶ σὲ μία ἀπλὴ καὶ «ἀρχαϊκὴ» μορφή της. Ἐχει ἐπίσης μεγάλη σημασία ἡ ἔλλογος ὑπακοὴ στὸν Πνευματικὸ μας πατέρα, ἡ ὑπομονὴ ἐν εὐχαριστίᾳ σὲ ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ βίου καὶ ἡ φιλάνθρωπη διάθεσι, τὸ Ἔλεος καὶ ἡ Ἀγάπη. Ἄν ἐπιζητοῦμε ὁμως νὰ ἀρέσουμε, κοσμικῶ τῶ τρόπῳ, καὶ στὸν Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους, τότε ἐξαπατώμεθα καὶ ἡ εὐθύτης στρεβλώνεται.

Ἄν ὀπισθοχωροῦμε ἐνώπιον τῶν πειρασμῶν καὶ πράττουμε, λέγουμε, σκεπτόμαστε καὶ ἐπιθυμοῦμε τὰ τοῦ κόσμου τῆς ἐμπαθείας καὶ ἁμαρτίας, τότε χαλοῦμε τὴν πιθανὴ καλὴ μας κατάστασι καὶ μολυνόμαστε καὶ πάλι... Ὅμως, «μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται!» (Μαθ. ε' 8).

Γι' αὐτὸ οἱ Ἅγιοι μᾶς προτρέπουν: «Καθάρισον τὴν ἀγάπην σου, καθάρισον τὴν καρδίαν σου!».

Γι' αὐτὸ συνεχῶς ψάλλουμε καὶ ὁμολογοῦμε: «Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὡς Φιλάνθρωπος!»...

† Ε.Γ.Κ.

Ἔκδοση Βιβλίου

Κυκλοφόρησε ένα νέο βιβλίο τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, Γραμματέως τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ βιβλίο τιτλοφορεῖται «*Μαρτυρία Πίστεως καὶ Ζωῆς*» καὶ περιέχει Προλογικὸ σημείωμα καὶ ἔνδεκα χαρακτηριστικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα παρουσιάσθηκαν τὰ τελευταῖα χρόνια ὡς Ὁμιλίες σὲ Ἐκδηλώσεις, καὶ ὡς Εἰσηγήσεις, Διαλέξεις καὶ Ἄρθρα.

Καλύπτουν εὐρεία καὶ ἐνδιαφέρουσα θεματολογία, μὲ βάση τὴν Πατερικὴ σκέψη τῆς Ὁρθοδοξίας, σχετικὰ μὲ τὴν Ἀγάπη, τὴν Ἀλήθεια, τὴν Ἐλευθερία,

χρωμία, καὶ ἀποτελεῖ μία καλαίσθητη καὶ ἐπιμελημένη ἔκδοση.

Ἐπίσης, κυκλοφόρησαν τρεῖς ψηφιακοὶ δίσκοι (CD) μὲ Ὁμιλίες τοῦ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος:

- **Ἀριθ. 1:** Ὁμιλία ἑσπερινή: «*Ποιά εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἀγάπη;*».
 - **Ἀριθ. 2:** Ὁμιλίες σὲ πρωϊνὲς Θ. Λειτουργίες: (α) *Στὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου,* (β) *Στὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων,* (γ) *Στὸ Μεγάλο Σάββατο.*
 - **Ἀριθ. 3:** Ὁμιλία ἑσπερινή: «*Ζωὴ μὲ ψέμα ἢ Ζωὴ μὲ Ἀλήθεια;*».
- Διάθεση – παραγγελίες: Βιβλιοπωλεῖο «Βασιλεύουσα», Λυκούργου 9, Ἀθήνα, τηλ. 2103244197.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 67ον Τεύχος 998 Μάϊος-Ἰούνιος 2017. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποίησης: † Ὁ Γαρδικίου Κλήμης. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικὸ ἐτήσιον 15 εὐρώ, Ἐξωτερικὸ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA